

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 263

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

62e jaargang
5 augustus 2019

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2019/C 263/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

Gerecht

2019/C 263/02	Wijze waarop de rechter ter vervanging van een verhinderde rechter wordt aangewezen.	2
---------------	---	---

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2019/C 263/03	Zaak C-38/17: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 5 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Budai Központi Kerületi Bíróság — Hongarije) — GT/HS (Prejudiciële verwijzing — Consumentenbescherming — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Richtlijn 93/13/EEG — Artikel 3, lid 1 — Artikel 4, lid 2 — Artikel 6, lid 1 — Leningsovereenkomst in vreemde valuta — Mededeling aan de consument van de wisselkoers die van toepassing is op het in nationale valuta ter beschikking gestelde bedrag nadat de overeenkomst is gesloten)	3
---------------	--	---

NL

2019/C 263/04	Zaak C-628/17: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Sąd Najwyższy — Polen) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Orange Polska S.A. (Prejudiciële verwijzing — Consumentenbescherming — Richtlijn 2005/29/EG — Oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten — Begrip „agressieve handelspraktijk” — Verplichting voor de consument om een definitief commercieel besluit te nemen in aanwezigheid van de koerier die hem de algemene voorwaarden van de overeenkomst overhandigt)	4
2019/C 263/05	Zaak C-634/17: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Oldenburg — Duitsland) — ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen (Prejudiciële verwijzing — Milieu — Overbrenging van afvalstoffen binnen de Europese Unie — Verordening (EG) nr. 1013/2006 — Artikel 1, lid 3, onder d) — Toepassingsgebied — Verordening (EG) nr. 1069/2009 — Overbrenging van dierlijke bijproducten)	5
2019/C 263/06	Zaak C-646/17: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Brindisi — Italië) — Strafzaak tegen Gianluca Moro (Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in strafzaken — Richtlijn 2012/13/EU — Recht op informatie in strafprocedures — Artikel 6, lid 4 — Recht om informatie te ontvangen over de beschuldiging — Kennisgeving van elke wijziging in de verstrekte informatie indien dit nodig is om het eerlijke verloop van de procedure te waarborgen — Wijziging van de juridische kwalificatie van de feiten die het voorwerp uitmaken van de beschuldiging — Onmogelijkheid voor de beklaagde om tijdens de mondelinge behandeling te verzoeken om oplegging van de in het nationale recht voorziene, met het openbaar ministerie overeengekomen straf — Verschil in geval van een wijziging van de feiten waarop de beschuldiging is gebaseerd)	6
2019/C 263/07	C-658/17: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 23 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Polen) — procedure ingeleid door WB (Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EU) nr. 650/2012 — Artikel 3, lid 1, onder g) en i) — Begrip „beslissing” inzake erfopvolging — Begrip „authentieke akte” inzake erfopvolging — Juridische kwalificatie van de nationale erfrechtverklaring — Artikel 3, lid 2 — Begrip „gerecht” — Geen kennisgeving aan de Europese Commissie door de lidstaat van het feit dat notarissen als niet-gerechtigde autoriteiten net zoals gerechten rechterlijke functies vervullen)	6
2019/C 263/08	Zaak C-664/17: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Areios Pagos — Griekenland) — Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos e.a. (Prejudiciële verwijzing — Sociaal beleid — Richtlijn 2001/23/EG — Werkingssfeer — Overgang van een deel van een onderneming — Behoud van de rechten van de werknemers — Begrip „overgang” — Begrip „economische eenheid” — Overdracht van een deel van de economische activiteiten van een moedermaatschappij aan een nieuw opgerichte dochteronderneming — Identiteit — Autonomie — Voortzetting van een economische activiteit — Criterium van de duurzaamheid van de voortzetting van de economische activiteit — Beroep op productiefactoren van derden — Voornemen om de overgegang eenheid te vereffenen)	7
2019/C 263/09	Zaak C-705/17: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Svea hovrät — Zweden) — Patent-och registreringsverket/Mats Hansson (Prejudiciële verwijzing — Merken — Richtlijn 2008/95/EG — Artikel 4, lid 1, onder b) — Verwarringsgevaar — Totaalindruk — Ouder merk dat is ingeschreven met een verklaring van afstand — Gevolgen van een dergelijke afstand voor de omvang van de bescherming van het oudere merk)	8
2019/C 263/10	Zaak C-720/17: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Asielbeleid — Subsidiare bescherming — Richtlijn 2011/95/EU — Artikel 19 — Intrekking van de subsidiairebeschermingsstatus — Vergissing van de overheid ten aanzien van de feitelijke omstandigheden)	9
2019/C 263/11	Zaak C-22/18: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Darmstadt — Duitsland) — TopFit eV./Deutscher Leichtathletikverband eV. (Prejudiciële verwijzing — Burgerschap van de Unie — Artikelen 18, 21 en 165 VWEU — Reglement van een sportbond — Deelname aan het nationaal kampioenschap van een lidstaat door een amateuratleet die de nationaliteit van een andere lidstaat bezit — Verschillende behandeling op grond van nationaliteit — Beperking van het vrije verkeer)	10

2019/C 263/12	Zaak C-33/18: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de cour du travail de Liège — België) — V/Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ), Securex Integrity vzw (Prejudiciële verwijzing — Coördinatie van de socialezekerheidsstelsels — Migrerende werknemers — Verordening (EG) nr. 883/2004 — Overgangsbepalingen — Artikel 87, lid 8 — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikel 14 quater, onder b) — Werknemer die werkzaamheden in loondienst en werkzaamheden anders dan in loondienst verricht in verschillende lidstaten — Afwijkingen van het beginsel dat de wetgeving van slechts één lidstaat van toepassing is — Onderwerping aan de wetgeving van twee lidstaten — Indiening van een aanvraag om onderworpen te worden aan de wetgeving die van toepassing is op grond van verordening nr. 883/2004).....	10
2019/C 263/13	Zaak C-43/18: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) — Compagnie d'entreprises CFE SA/Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Prejudiciële verwijzing — Milieu — Richtlijn 2001/42/EG — Beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's — Besluit — Aanwijzing van een specialebeschermingszone overeenkomstig richtlijn 92/43/EEG — Vaststelling van de instandhoudingsdoelstellingen alsmede van bepaalde preventieve maatregelen — Begrip „plannen en programma's” — Verplichting om een milieubeoordeling uit te voeren)	11
2019/C 263/14	Zaak C-58/18: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 6 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de justice de paix du canton de Visé — België) — Michel Schyns/Belfius Bank NV (Prejudiciële verwijzing — Bescherming van de consument — Richtlijn 2008/48/EG — Precontractuele verplichtingen — Artikel 5, lid 6 — Verplichting voor de kredietgever om het best aangepaste krediet te zoeken — Artikel 8, lid 1 — Verplichting voor de kredietgever om geen kredietovereenkomst te sluiten in geval van twijfel over de kredietwaardigheid van de consument — Verplichting voor de kredietgever om te beoordelen of het krediet wenselijk is).....	12
2019/C 263/15	Zaak C-142/18: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 5 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het hof van beroep Brussel — België) — Skype Communications Sàrl/Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (BIPT) (Prejudiciële verwijzing — Elektronische-communicatienetwerken en -diensten — Richtlijn 2002/21/EG — Artikel 2, onder c) — Begrip „elektronische-communicatiedienst” — Overbrengen van signalen — Dienst voor spraak over het internetprotocol (VoIP) die het mogelijk maakt te bellen naar vaste of mobiele telefoonnummers — Dienst SkypeOut).....	13
2019/C 263/16	Zaak C-185/18: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — Oro Efectivo SL/Diputación Foral de Bizkaia (Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 401 — Beginsel van fiscale neutraliteit — Door een onderneming met het oog op wederverkoop bij particulieren gedane aankoop van voorwerpen met een hoog gehalte aan goud of andere edele metalen — Belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen).....	13
2019/C 263/17	Zaak C-193/18: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Duitsland) — Google LLC/Bundesrepublik Deutschland (Prejudiciële verwijzing — Elektronischecommunicatienetwerken en -diensten — Richtlijn 2002/21/EG — Artikel 2, onder c) — Begrip „elektronischecommunicatiedienst” — Overbrengen van signalen — Webgebaseerde e-maildienst — Dienst Gmail).....	14
2019/C 263/18	Zaak C-223/18 P: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juni 2019 — Deichmann SE/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) en Munich, S.L. (Hogere voorziening — Uniemerk — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Procedure inzake vervallenverklaring — Beeldmerk dat een kruis op de zijkant van een sportschoen afbeeldt — Afwijzing van het verzoek tot vervallenverklaring)	15
2019/C 263/19	Zaak C-264/18: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 6 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof — België) — P. M., N. G.d.M., P. V.d.S./Ministerraad (Prejudiciële verwijzing — Procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten — Richtlijn 2014/24/EU — Artikel 10, onder c) en onder d), i), ii) en v) — Geldigheid — Werkingssfeer — Uitsluiting van arbitrage- en bemiddelingsdiensten en bepaalde rechtskundige diensten — Beginsel van gelijke behandeling en subsidiariteitsbeginsel — Artikelen 49 en 56 VWEU)	16

2019/C 263/20	Zaak C-317/18: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugal) — Cátia Correia Moreira/Município de Portimão (Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2001/23/EG — Overgang van ondernemingen — Behoud van de rechten van de werknemers — Begrip „werknemer” — Aanmerkelijke wijziging van de arbeidsvoorwaarden ten nadele van de werknemer)	16
2019/C 263/21	Zaak C-321/18: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) — Terre wallonne ASBL/Waals Gewest (Prejudiciële verwijzing — Milieu — Richtlijn 2001/42/EG — Beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's — Besluit — Vaststelling van de instandhoudingsdoelstellingen voor het Natura 2000-netwerk, overeenkomstig richtlijn 92/43/EEG — Begrip „plannen en programma's” — Verplichting om een milieubeoordeling uit te voeren).	17
2019/C 263/22	Zaak C-361/18: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szekszárdi Járásbíróság — Hongarije) — Ágnes Weil/Géza Gulácsi (Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EU) nr. 1215/2012 — Artikel 66 — Werkingssfeer ratione temporis — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Werkingssfeer ratione materiae — Burgerlijke en handelszaken — Artikel 1, lid 1 en lid 2, onder a) — Uitgesloten gebieden — Huwelijksgoederenrecht — Artikel 54 — Verzoek tot afgifte van een certificaat dat aantoonst dat de door het gerecht van oorsprong gegeven beslissing uitvoerbaar is — Rechterlijke beslissing betreffende een schuldvordering die is ontstaan uit de ontbinding van de uit een niet-geregistreerd partnerschap voortvloeiende vermogensregeling)	18
2019/C 263/23	Zaak C-420/18: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Nederland) — IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst (Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 9 en 10 — Belastingplichtige — „Zelfstandig” verrichte economische activiteit — Begrip — Werkzaamheden als lid van de raad van commissarissen van een stichting)	19
2019/C 263/24	Zaak C-503/18 P: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juni 2019 — Inge Barnett/Europees Economisch en Sociaal Comité (Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaar — Ouderdomspensioen — Voortijdige pensionering zonder vermindering van pensioenrechten — Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie — Artikel 9, lid 2, van bijlage VIII — Algemene uitvoeringsbepalingen — Dienstbelang — Besluit ter uitvoering van een arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie — Artikel 266 VWEU — Gezag van gewijsde)	20
2019/C 263/25	Zaak C-505/18: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Copebi SCA/Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (Prejudiciële verwijzing — Staatssteun — Beschikking 2009/402/EG — Door de Franse Republiek ten uitvoer gelegde noodplannen in de groente- en fruitsector — Vaststelling van de onverenigbaarheid van de steun — Terugvorderingsbevel — Werkingssfeer van de beschikking — Economische landbouwcomités)	20
2019/C 263/26	Gevoegde zaken C-508/18 en C-82/19 PPU: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 27 mei 2019 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court en de High Court — Ierland) — Tenuitvoerlegging van Europese aanhoudingsbevelen uitgevaardigd tegen OG (C-508/18) en PI (C-82/19 PPU) (Prejudiciële verwijzing — Prejudiciële spoedprocedure — Politie en justitiële samenwerking in strafzaken — Europees aanhoudingsbevel — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Artikel 6, lid 1 — Begrip „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” — Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door het openbaar ministerie van een lidstaat — Status — Bestaan van een verhouding van ondergeschiktheid ten opzichte van een orgaan van de uitvoerende macht — Individuele instructiebevoegdheid van de minister van Justitie — Geen waarborg van onafhankelijkheid)	21
2019/C 263/27	Zaak C-509/18: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 27 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court — Ierland) — Tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel tegen PF (Prejudiciële verwijzing — Politie en justitiële samenwerking in strafzaken — Europees aanhoudingsbevel — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Artikel 6, lid 1 — Begrip „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” — Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door de procureur-generaal van een lidstaat — Status — Waarborg van onafhankelijkheid)	22

2019/C 263/28	Zaak C-10/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunalul București (Roemenië) op 3 januari 2019 — Wilo Salmson France SAS/Agencia Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	23
2019/C 263/29	Zaak C-142/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 19 februari 2019 door Dovgan GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 13 december 2018 in zaak T-830/16, Monolith Frost GmbH/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)	23
2019/C 263/30	Zaak C-267/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Trgovački sud u Zagrebu (Kroatië) op 28 maart 2019 — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.	25
2019/C 263/31	Zaak C-307/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatië) op 11 april 2019 — Obala i lučice/NLB Leasing.	25
2019/C 263/32	Zaak C-308/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Înalta Curte de Casație și Justiție (Roemenië) op 15 april 2019 — Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL	28
2019/C 263/33	Zaak C-309/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 15 april 2019 door Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos tegen de beschikking van het Gerecht (Vijfde kamer) van 14 februari 2019 in zaak T-709/18, Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Commissie	28
2019/C 263/34	Zaak C-323/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Trgovački sud u Zagrebu (Kroatië) op 18 april 2019 — Interplastics s.r.o./Letifico d.o.o.	29
2019/C 263/35	Zaak C-344/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenië) op 2 mei 2019 — D. J./Radiotelevizija Slovenija	30
2019/C 263/36	Zaak C-346/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 2 mei 2019 — Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH	31
2019/C 263/37	Zaak C-367/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovenië) op 8 mei 2019 — Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o.	32
2019/C 263/38	Zaak C-420/19: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Riigikohus (Estland) op 29 mei 2019 — Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ	32
2019/C 263/39	Zaak C-453/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 13 juni 2019 door Deutsche Lufthansa AG tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid) van 12 april 2019 in zaak T-492/15, Deutsche Lufthansa AG/Europese Commissie	33
2019/C 263/40	Zaak C-458/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 juni 2019 door ClientEarth tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 4 april 2019 in zaak T-108/17, ClientEarth/Commissie	35
2019/C 263/41	Zaak C-466/19 P: Hogere voorziening ingesteld op 18 juni 2019 door Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 9 april 2019 in zaak T-371/17, Qualcomm en Qualcomm Europe/Commissie	36

Gerecht

2019/C 263/42	Zaak T-478/16: Arrest van het Gerecht van 11 juni 2019 — Frank/Commissie („Onderzoek en technologische ontwikkeling — Kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (2014-2020) — Oproepen tot het indienen van voorstellen en verwante activiteiten op grond van het ERC-werkprogramma 2016 — Besluit van het ERCEA houdende afwijzing van een subsidieaanvraag wegens niet-subsidiabiliteit — Administratief beroep bij de Commissie — Stilzwijgende verwerping — Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid — Uitdrukkelijke verwerping — Recht op effectieve rechterlijke bescherming”).....	38
2019/C 263/43	Zaak T-167/17: Arrest van het Gerecht van 12 juni 2019 — RV/Commissie („Openbare dienst — Ambtenaren — Artikel 42 quater van het Statuut — Verlof in het belang van de dienst — Automatische pensionering — Niet voor beroep vatbare handeling — Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid — Werkingssfeer van de wet — Aanvoering ambtshalve — Letterlijke, contextuele en teleologische uitlegging”).....	39
2019/C 263/44	Zaak T-248/17 RENV: Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — CC/Parlement („Aansprakelijkheid — Openbare dienst — Aanwerving — Algemeen vergelijkend onderzoek EUR/A/151/98 — Fouten die het Europees Parlement bij het beheer van de reservelijst heeft gemaakt — Materiële schade”).....	40
2019/C 263/45	Zaak T-462/17: Arrest van het Gerecht van 11 juni 2019 — TO/EEA („Openbare dienst — Arbeidscontractanten — Overeenkomst voor bepaalde tijd — Ontslag tijdens ziekteverlof — Artikel 16 RAP — Artikel 48, onder b), RAP — Artikel 26 van het Statuut — Behandeling van persoonsgegevens — Artikel 84 RAP — Psychisch geweld”).....	40
2019/C 263/46	Zaak T-583/17: Arrest van het Gerecht van 12 juni 2019 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO — IOS Finance EFC (IOS FINANCE) („Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk IOS FINANCE — Ouder nationaal beeldmerk EOS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001]”).....	41
2019/C 263/47	Zaak T-74/18: Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — Visi/one/EUIPO — EasyFix (Informatieschermen voor voertuigen) („Gemeenschapsmodel — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapsmodel ingeschreven voor een informatiebladhouder voor voertuigen — Ouder model — Bewijs van de openbaarmaking — Artikel 7 van verordening (EG) nr. 6/2002 — Nietigheidsgrond — Geen eigen karakter — Geïnformeerde gebruiker — Mate van vrijheid van de ontwerper — Geen verschillende algemene indruk — Artikel 6 en artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002”).....	42
2019/C 263/48	Zaak T-75/18: Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — MPM-Quality/EUIPO — Elton hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949) („Uniemerk — Procedure tot vervallenverklaring — Uniebeeldmerk MANUFACTURE PRIM 1949 — Normaal gebruik van het merk — Motiveringsplicht”).....	43
2019/C 263/49	Zaak T-138/18: Arrest van het Gerecht van 11 juni 2019 — De Esteban Alonso/Commissie („Openbare dienst — Voormalige ambtenaren — Onderzoek van OLAF — Zaak Eurostat’ — Mededeling aan nationale gerechtelijke autoriteiten van informatie over feiten die aanleiding kunnen geven tot strafrechtelijke vervolging — Geen voorafgaande kennisgeving aan de mogelijkerwijs betrokken ambtenaren — Schade die verzoeker stelt te hebben geleden schade ten gevolge van de handelwijze van OLAF en de Commissie in de loop van het geding — Immateriële, lichamelijke en materiële schade — Oorzakelijk verband”).....	44
2019/C 263/50	Zaak T-291/18: Arrest van het Gerecht van 12 juni 2019 — Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs) („Uniemerk — Aanvraag voor Uniewoordmerk Compliant Constructs — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001”).....	44

2019/C 263/51	Zaak T-346/18: Arrest van het Gerecht van 12 juni 2019 — Advance Magazine Publishers/EUIPO — Enovation Brands (VOGUE) („Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk VOGUE — Ouder Uniewoordmerk VOGA — Opschorting van de administratieve procedure — Regel 20, lid 7, onder c), van verordening (EG) nr. 2868/95 [thans artikel 71, lid 1, van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625] — Regel 50, lid 1, van verordening nr. 2868/95”)	45
2019/C 263/52	Zaak T-357/18: Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ) („Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk HOSPITAL DA LUZ — Ouder nationaal beeldmerk clínica LALUZ — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”).....	46
2019/C 263/53	Zaak T-392/18: Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — Innocenti/EUIPO — Gemelli (Innocenti) („Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk Innocenti — Ouder nationaal beeldmerk i INNOCENTI — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”).....	47
2019/C 263/54	Zaak T-398/18: Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — Pielczyk/EUIPO — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM) („Uniemark — Nietigheidsprocedure — Uniebeeldmerk DERMÆPIL sugar epil system — Ouder nationaal beeldmerk dermépil — Relatieve weigeringsgrond — Normaal gebruik van het merk — Artikel 57, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 64, leden 2 en 3, van verordening (EU) 2017/1001] — Verwarringsgevaar — Artikel 53, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 60, lid 1, onder a), van verordening nr. 2017/1001], gelezen in samenhang met artikel 8, lid 1, onder b), van die verordening [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 2017/1001] — Vergelijking van de waren”).....	47
2019/C 263/55	Zaak T-449/18: Arrest van het Gerecht van 6 juni 2019 — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Weergave van een achthoek) („Uniemark — Aanvraag voor een Uniebeeldmerk dat een achthoek weergeeft — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”).....	48
2019/C 263/56	Zaak T-151/18: Beroep ingesteld op 24 juni 2019 — VK/Raad	49
2019/C 263/57	Zaak T-317/19: Beroep ingesteld op 23 mei 2019 — AMVAC/Commissie	50
2019/C 263/58	Zaak T-338/19: Beroep ingesteld op 6 juni 2019 — UE/Commissie	50
2019/C 263/59	Zaak T-345/19: Beroep ingesteld op 10 juni 2019 — Santini/Parlement	51
2019/C 263/60	Zaak T-346/19: Beroep ingesteld op 10 juni 2019 — Ceravolo/Parlement	53
2019/C 263/61	Zaak T-347/19: Beroep ingesteld op 10 juni 2019 — Falqui/Parlement	54
2019/C 263/62	Zaak T-348/19: Beroep ingesteld op 10 juni 2019 — Poggiolini/Parlement	56
2019/C 263/63	Zaak T-351/19: Beroep ingesteld op 6 juni 2019 — Cyprus/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927).....	56
2019/C 263/64	Zaak T-357/19: Beroep ingesteld op 14 juni 2019 — Italië/Commissie	57
2019/C 263/65	Zaak T-359/19: Beroep ingesteld op 14 juni 2019 — Daimler/Commissie	58

2019/C 263/66	Zaak T-360/19: Beroep ingesteld op 14 juni 2019 — Jalkh/Parlement	60
2019/C 263/67	Zaak T-361/19: Beroep ingesteld op 16 juni 2019 — CF/Parlement	61
2019/C 263/68	Zaak T-363/19: Beroep ingesteld op 12 juni 2019 — Verenigd Koninkrijk/Commissie	62
2019/C 263/69	Zaak T-364/19: Beroep ingesteld op 17 juni 2019 — Moretti/Parlement	64
2019/C 263/70	Zaak T-365/19: Beroep ingesteld op 17 juni 2019 — Capraro/Parlement	65
2019/C 263/71	Zaak T-366/19: Beroep ingesteld op 18 juni 2019 — Sboarina/Parlement	66
2019/C 263/72	Zaak T-370/19: Beroep ingesteld op 19 juni 2019 — Spanje/Commissie	67
2019/C 263/73	Zaak T-371/19: Beroep ingesteld op 18 juni 2019 — Itinerant Show Room/EUIPO — Forest (FAKE DUCK).....	68
2019/C 263/74	Zaak T-372/19: Beroep ingesteld op 20 juni 2019 — Cellai/Parlement	69
2019/C 263/75	Zaak T-373/19: Beroep ingesteld op 20 juni 2019 — Gatti/Parlement	70
2019/C 263/76	Zaak T-374/19: Beroep ingesteld op 20 juni 2019 — Wuhrer/Parlement	71
2019/C 263/77	Zaak T-376/19: Beroep ingesteld op 24 juni 2019 — El Corte Inglés/EUIPO — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)	72

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN
DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2019/C 263/01)

Laatste publicatie

PB C 255 van 29.7.2019

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 246 van 22.7.2019

PB C 238 van 15.7.2019

PB C 230 van 8.7.2019

PB C 220 van 1.7.2019

PB C 213 van 24.6.2019

PB C 206 van 17.6.2019

Deze teksten zijn beschikbaar in

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

GERECHT

Wijze waarop de rechter ter vervanging van een verhinderde rechter wordt aangewezen

(2019/C 263/02)

1. Op 10 juli 2019 heeft het Gerecht besloten dat de president van het Gerecht vanaf 27 september 2019 de verhinderde rechter vervangt in de gevallen van verhindering bedoeld in artikel 17, lid 2, tweede volzin, en artikel 24, lid 2, tweede volzin, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht.
 2. Indien de president van het Gerecht verhinderd is, wijst hij de vicepresident van het Gerecht aan om hem te vervangen overeenkomstig artikel 11, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering.
 3. Indien de vicepresident van het Gerecht verhinderd is, wijst de president van het Gerecht de rechter die hem vervangt aan volgens de bij artikel 8 van het Reglement voor de procesvoering bepaalde rangorde, de kamerpresidenten uitgezonderd.
 4. Indien de overeenkomstig lid 3 aangewezen rechter verhinderd is en de zaak waarin de verhindering zich voordoet een ambtenarenzaak in de zin van het besluit van het Gerecht van 3 juli 2019 inzake de criteria voor de toewijzing van de zaken aan de kamers (PB 2019, C 246, blz. 2) is, of een zaak betreffende intellectuele-eigendomsrechten als bedoeld in titel IV van het Reglement voor de procesvoering, wijst de president van het Gerecht ter vervanging van de verhinderde rechter volgens de bij artikel 8 van het Reglement voor de procesvoering bepaalde rangorde een rechter aan die is toegevoegd aan een kamer die is belast met het behandelen van dezelfde soort zaken als de kamer waartoe de verhinderde rechter behoort.
 5. Om voor een evenwichtige verdeling van de werklast te zorgen, kan de president van het Gerecht afwijken van de bij artikel 8 van het Reglement voor de procesvoering bepaalde rangorde als bedoeld in de leden 3 en 4 van dit besluit.
-

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 5 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Budai Központi Kerületi Bíróság — Hongarije) — GT/HS

(Zaak C-38/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Consumentenbescherming — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Richtlijn 93/13/EEG — Artikel 3, lid 1 — Artikel 4, lid 2 — Artikel 6, lid 1 — Leningsovereenkomst in vreemde valuta — Mededeling aan de consument van de wisselkoers die van toepassing is op het in nationale valuta ter beschikking gestelde bedrag nadat de overeenkomst is gesloten)

(2019/C 263/03)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Budai Központi Kerületi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: GT

Verwerende partij: HS

Dictum

Artikel 3, lid 1, artikel 4, lid 2, en artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een wettelijke regeling van een lidstaat, zoals uitgelegd door de hoogste rechter van deze lidstaat, die niet voorziet in de nietigheid van een in vreemde valuta luidende leningsovereenkomst die weliswaar het in de nationale munteenheid uitgedrukte bedrag vermeldt waarvoor de consument om financiering heeft verzocht, maar niet aangeeft welke wisselkoers op dat bedrag wordt toegepast om het definitieve bedrag van de lening in vreemde valuta te bepalen, doch in één van de bedingen ervan precificeert dat de leninggever die wisselkoers in een afzonderlijk document zal vaststellen nadat de overeenkomst is gesloten,

- indien dit beding overeenkomstig artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13 duidelijk en begrijpelijk is geformuleerd doordat het berekeningsmechanisme van het totale geleende bedrag alsook de toepasselijke wisselkoers op transparante wijze zijn uiteengezet, zodat een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument, op basis van duidelijke en begrijpelijke criteria, de economische gevolgen die voor hem uit de overeenkomst voortvloeien, kan inschatten, met name de totale kosten van zijn lening, dan wel, indien blijkt dat dit beding niet duidelijk en begrijpelijk is geformuleerd,
- indien dat beding niet oneerlijk is in de zin van artikel 3, lid 1, van die richtlijn of, wanneer het wel oneerlijk is, indien de betrokken overeenkomst kan voortbestaan zonder dat oneerlijke beding, zoals artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13 bepaalt.

(¹) PB C 178 van 6.6.2017

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Sąd Najwyższy — Polen) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Orange Polska S.A.

(Zaak C-628/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Consumentenbescherming — Richtlijn 2005/29/EG — Oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten — Begrip „agressieve handelspraktijk” — Verplichting voor de consument om een definitief commercieel besluit te nemen in aanwezigheid van de koerier die hem de algemene voorwaarden van de overeenkomst overhandigt)

(2019/C 263/04)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Najwyższy

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Verwerende partij: Orange Polska S.A.

Dictum

Artikel 2, onder j), en de artikelen 8 en 9 van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad dienen aldus te worden uitgelegd dat het gebruik door een handelaar van een methode voor het sluiten of wijzigen van overeenkomsten betreffende het verrichten van telecommunicatiediensten, als aan de orde in het hoofdgeding, waarbij een consument het definitieve commerciële besluit over de transactie moet nemen in aanwezigheid van de koerier die de modelovereenkomst overhandigt zonder tijdens de aanwezigheid van de koerier vrij te hebben kunnen kennisnemen van de inhoud ervan,

- niet onder alle omstandigheden als een agressieve handelspraktijk moet worden aangemerkt;

- niet als een agressieve handelspraktijk door ongepaste beïnvloeding moet worden aangemerkt louter op grond dat de consument niet vooraf en individueel, bijvoorbeeld per e-mail of op zijn woonadres, alle modelovereenkomsten heeft ontvangen, wanneer hij vóór het bezoek van de koerier zelf kennis heeft kunnen nemen van de inhoud ervan, en
- als een agressieve handelspraktijk door ongepaste beïnvloeding moet worden aangemerkt met name wanneer de handelaar of zijn koerier zich oneerlijk gedraagt waardoor dusdanige pressie op de consument wordt uitgeoefend dat zijn keuzevrijheid aanzienlijk wordt beperkt, zoals gedragingen die van dien aard zijn dat die consument zich ongemakkelijk voelt of dat zijn overwegingen over het te nemen commerciële besluit worden verstoord.

(¹) PB C 104 van 19.3.2018.

**Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
het Verwaltungsgericht Oldenburg — Duitsland) — ReFood GmbH & Co.
KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen**

(Zaak C-634/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Milieu — Overbrenging van afvalstoffen binnen de Europese Unie — Verordening (EG)
nr. 1013/2006 — Artikel 1, lid 3, onder d) — Toepassingsgebied — Verordening (EG) nr. 1069/2009 —
Overbrenging van dierlijke bijproducten)

(2019/C 263/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Oldenburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ReFood GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Dictum

Artikel 1, lid 3, onder d), van verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen moet aldus worden uitgelegd dat de overbrengingen van dierlijke bijproducten die vallen onder verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten), van het toepassingsgebied van verordening nr. 1013/2006 zijn uitgesloten, behalve in de gevallen waarin verordening nr. 1069/2009 uitdrukkelijk voorziet in de toepassing van verordening nr. 1013/2006.

(¹) PB C 52 van 12.2.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale di Brindisi — Italië) — Strafzaak tegen Gianluca Moro

(Zaak C-646/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in strafzaken — Richtlijn 2012/13/EU — Recht op informatie in strafprocedures — Artikel 6, lid 4 — Recht om informatie te ontvangen over de beschuldiging — Kennisgeving van elke wijziging in de verstrekte informatie indien dit nodig is om het eerlijke verloop van de procedure te waarborgen — Wijziging van de juridische kwalificatie van de feiten die het voorwerp uitmaken van de beschuldiging — Onmogelijkheid voor de beklaagde om tijdens de mondelinge behandeling te verzoeken om oplegging van de in het nationale recht voorziene, met het openbaar ministerie overeengekomen straf — Verschil in geval van een wijziging van de feiten waarop de beschuldiging is gebaseerd)

(2019/C 263/06)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Brindisi

Partij in de strafzaak

Gianluca Moro

Dictum

Artikel 6, lid 4, van richtlijn 2012/13/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het recht op informatie in strafzaken, en artikel 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan de beklaagde in het geval van een wijziging van de feiten waarop de beschuldiging is gebaseerd, in de loop van de mondelinge behandeling kan verzoeken om oplegging van een met het openbaar ministerie overeengekomen straf, maar in het geval van een wijziging in de juridische kwalificatie van de feiten die het voorwerp uitmaken van de beschuldiging niet.

⁽¹⁾ PB C 52 van 12.2.2018

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 23 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim — Polen) — procedure ingeleid door WB

(C-658/17) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EU) nr. 650/2012 — Artikel 3, lid 1, onder g) en i) — Begrip „beslissing” inzake erfopvolging — Begrip „authentieke akte” inzake erfopvolging — Juridische kwalificatie van de nationale erfrechtverklaring — Artikel 3, lid 2 — Begrip „gerecht” — Geen kennisgeving aan de Europese Commissie door de lidstaat van het feit dat notarissen als niet-gerechtigde autoriteiten net zoals gerechten rechterlijke functies vervullen)

(2019/C 263/07)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Partijen in het hoofdgeding

WB

in vertegenwoordiging van: Przemysław Bac, handelend in de hoedanigheid van notaris

Dictum

- 1) Artikel 3, lid 2, tweede alinea, van verordening (EU) nr. 650/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen en de aanvaarding en de tenuitvoerlegging van authentieke akten op het gebied van erfopvolging, alsmede betreffende de instelling van een Europese erfrechtverklaring, moet aldus worden uitgelegd dat de omstandigheid dat een lidstaat geen kennisgeving als bedoeld in deze bepaling heeft gedaan van het feit dat notarissen rechterlijke functies vervullen, niet doorslaggevend is voor de vraag of deze notarissen kunnen worden aangemerkt als „gerecht”.

Artikel 3, lid 2, eerste alinea, van verordening nr. 650/2012 moet aldus worden uitgelegd dat een notaris die op eensluidend verzoek van alle partijen bij de notariële procedure een akte opmaakt als die in het hoofdgeding, geen „gerecht” in de zin van deze bepaling is, en dat artikel 3, lid 1, onder g), van deze verordening bijgevolg aldus moet worden uitgelegd dat een dergelijke akte geen „beslissing” in de zin van deze bepaling is.

- 2) Artikel 3, lid 1, onder i), van verordening nr. 650/2012 moet aldus worden uitgelegd dat een erfrechtverklaring als die in het hoofdgeding, die de notaris opstelt op eensluidend verzoek van alle partijen bij de notariële procedure, een „authentieke akte” in de zin van deze bepaling is waarvan de afgifte vergezeld kan gaan van het in artikel 59, lid 1, tweede alinea, van deze verordening bedoelde formulier dat is opgenomen in bijlage 2 bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 1329/2014 van de Commissie van 9 december 2014 tot vaststelling van de formulieren bedoeld in verordening nr. 650/2012.

(¹) PB C 134 van 16.4.2018.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Areios Pagos — Griekenland) — Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos e.a.

(Zaak C-664/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Sociaal beleid — Richtlijn 2001/23/EG — Werkingssfeer — Overgang van een deel van een onderneming — Behoud van de rechten van de werknemers — Begrip „overgang” — Begrip „economische eenheid” — Overdracht van een deel van de economische activiteiten van een moedermaatschappij aan een nieuw opgerichte dochteronderneming — Identiteit — Autonomie — Voortzetting van een economische activiteit — Criterium van de duurzaamheid van de voortzetting van de economische activiteit — Beroep op productiefactoren van derden — Voornemen om de overgegang eenheid te vereffen)

(2019/C 263/08)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Areios Pagos

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ellinika Nafpigeia AE

Verwerende partijen: Panagiotis Anagnostopoulos e.a.

In tegenwoordigheid van: Syllogos Ergazomenon Nafpigeion Skaramagka, I TRIAINA, Panellinia Omospondia Ergatoypallilon Metallou (POEM), Geniki Synomospondia Ergaton Ellados (GSEE)

Dictum

Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen, met name artikel 1, lid 1, onder a) en b), ervan, moet aldus worden uitgelegd dat deze richtlijn van toepassing is op de overgang van een productie-eenheid wanneer de vervreemder of de verkrijger of beiden samen niet alleen het voortzetten door de verkrijger van de activiteit van de vervreemder beogen, maar tevens de toekomstige verdwijning van de verkrijger zelf in het kader van een liquidatie, en voorts de betrokken eenheid niet volledig autonoom is aangezien zij niet de mogelijkheid heeft om haar economisch doel te bereiken zonder een beroep te doen op de productiefactoren van derden, mits, hetgeen door de verwijzende rechter dient te worden nagegaan, ten eerste het algemene Unierechtelijke beginsel dat de vervreemder en de verkrijger niet mogen trachten op frauduleuze en onrechtmatige wijze de voordelen te verkrijgen die voor hen uit richtlijn 2001/23 zouden kunnen voortvloeien, in acht wordt genomen, en ten tweede de betrokken productie-eenheid over voldoende garanties beschikt dat zij toegang heeft tot de productiefactoren van een derde en zij dus niet afhankelijk is van de economische keuzen die deze derde eenzijdig maakt.

(¹) PB C 32 van 29.1.2018

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Svea hovrät — Zweden) — Patent-och registreringsverket/Mats Hansson

(Zaak C-705/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Merken — Richtlijn 2008/95/EG — Artikel 4, lid 1, onder b) — Verwarringsgevaar — Totaalindruk — Ouder merk dat is ingeschreven met een verklaring van afstand — Gevolgen van een dergelijke afstand voor de omvang van de bescherming van het oudere merk)

(2019/C 263/09)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Svea hovrätt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Patent-och registreringsverket

Verwerende partij: Mats Hansson

Dictum

Artikel 4, lid 1, onder b), van richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regeling die voorziet in een verklaring van afstand waardoor een bestanddeel van een samengesteld merk waarop die verklaring betrekking heeft, wordt uitgesloten van de globale analyse van de relevante factoren voor de vaststelling van verwarringsgevaar in de zin van die bepaling of waardoor aan een dergelijk bestanddeel meteen en permanent een beperkt gewicht wordt toegekend in die analyse.

(¹) PB C 83 van 5.3.2018.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 23 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof — Oostenrijk) — Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Zaak C-720/17) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht — Asielbeleid — Subsidiaire bescherming — Richtlijn 2011/95/EU — Artikel 19 — Intrekking van de subsidiairebeschermingsstatus — Vergissing van de overheid ten aanzien van de feitelijke omstandigheden)

(2019/C 263/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Verwaltungsgerichtshof

Verwerende partij: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Dictum

Artikel 19, lid 1, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, gelezen in samenhang met artikel 16 van deze richtlijn, moet aldus worden uitgelegd dat een lidstaat de subsidiairebeschermingsstatus moet intrekken wanneer hij deze status heeft verleend zonder dat aan de voorwaarden daarvoor was voldaan en zich daarbij heeft gebaseerd op feiten die later onjuist bleken te zijn, hoewel de betrokken persoon niet kan worden verweten die lidstaat daarbij te hebben misleid.

(¹) PB C 104 van 19.3.2018.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Darmstadt — Duitsland) — TopFit eV/Deutscher Leichtathletikverband eV.

(Zaak C-22/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Burgerschap van de Unie — Artikelen 18, 21 en 165 VWEU — Reglement van een sportbond — Deelname aan het nationaal kampioenschap van een lidstaat door een amateuratleet die de nationaliteit van een andere lidstaat bezit — Verschillende behandeling op grond van nationaliteit — Beperking van het vrije verkeer)

(2019/C 263/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Darmstadt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: TopFit e.V., Daniele Biffi

Verwerende partij: Deutscher Leichtathletikverband eV

Dictum

De artikelen 18, 21, en 165 VWEU moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een reglement van een nationale sportbond, zoals aan de orde in het hoofdgeding, op grond waarvan een burger van de Europese Unie die onderdaan is van een andere lidstaat en sinds vele jaren woont op het grondgebied van de lidstaat waar die bond is gevestigd en waar hij als amateur aan hardlopen doet in de masterscategorie, in die disciplines niet op dezelfde voet als eigen onderdanen kan deelnemen aan nationale kampioenschappen, of alleen „buiten klassement” of „zonder klassering” kan deelnemen, zonder toegang te hebben tot de finales en zonder kans te maken op de titel van nationaal kampioen, tenzij dat reglement kan worden gerechtvaardigd op grond van objectieve overwegingen die evenredig zijn aan de nagestreefde legitieme doelstelling, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.

⁽¹⁾ PB C 123 van 9.4.2018.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de cour du travail de Liège — België) — V/Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ), Securex Integrity vzw

(Zaak C-33/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Coördinatie van de socialezekerheidsstelsels — Migrerende werknemers — Verordening (EG) nr. 883/2004 — Overgangsbepalingen — Artikel 87, lid 8 — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Artikel 14 quater, onder b) — Werknemer die werkzaamheden in loondienst en werkzaamheden anders dan in loondienst verricht in verschillende lidstaten — Afwijkingen van het beginsel dat de wetgeving van slechts één lidstaat van toepassing is — Onderwerping aan de wetgeving van twee lidstaten — Indiening van een aanvraag om onderworpen te worden aan de wetgeving die van toepassing is op grond van verordening nr. 883/2004)

(2019/C 263/12)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour du travail de Liège

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: V

Verwerende partijen: Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, Securex Integrity vzw

Dictum

Artikel 87, lid 8, van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 988/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009, moet aldus worden uitgelegd dat een persoon die op de toepassingsdatum van deze verordening werkzaamheden in loondienst verrichtte in een lidstaat en werkzaamheden anders dan in loondienst verrichtte in een andere lidstaat, zodat de socialezekerheidswetgevingen van die twee lidstaten gelijktijdig op die persoon van toepassing waren, geen uitdrukkelijke aanvraag hoefde in te dienen om aan de wetgeving onderworpen te zijn die van toepassing is op grond van verordening nr. 883/2004, zoals gewijzigd bij verordening nr. 988/2009.

⁽¹⁾ PB C 112 van 26.3.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) — Compagnie d'entreprises CFE SA/Brussels Hoofdstedelijk Gewest

(Zaak C-43/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Milieu — Richtlijn 2001/42/EG — Beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's — Besluit — Aanwijzing van een speciale beschermingszone overeenkomstig richtlijn 92/43/EEG — Vaststelling van de instandhoudingsdoelstellingen alsmede van bepaalde preventieve maatregelen — Begrip „plannen en programma's” — Verplichting om een milieubeoordeling uit te voeren)

(2019/C 263/13)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Compagnie d'entreprises CFE SA

Verwerende partij: Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Dictum

Artikel 3, leden 2 en 4, van richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's moet aldus worden uitgelegd dat, onder voorbehoud van hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan, een besluit als dat in het hoofdgeding, waarbij een lidstaat een speciale beschermingszone (SBZ) aanwijst alsmede instandhoudingsdoelstellingen en bepaalde preventieve maatregelen vaststelt, niet behoort tot de „plannen en programma's” waarvoor een milieueffectbeoordeling verplicht is.

(¹) PB C 112 van 26.3.2018.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 6 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de justice de paix du canton de Visé — België) — Michel Schyns/Belfius Bank NV

(Zaak C-58/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Bescherming van de consument — Richtlijn 2008/48/EG — Precontractuele verplichtingen — Artikel 5, lid 6 — Verplichting voor de kredietgever om het best aangepaste krediet te zoeken — Artikel 8, lid 1 — Verplichting voor de kredietgever om geen kredietovereenkomst te sluiten in geval van twijfel over de kredietwaardigheid van de consument — Verplichting voor de kredietgever om te beoordelen of het krediet wenselijk is)

(2019/C 263/14)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Justice de paix du canton de Visé

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Michel Schyns

Verwerende partij: Belfius Bank NV

Dictum

- 1) Artikel 5, lid 6, van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, op grond waarvan kredietgevers of kredietbemiddelaars verplicht zijn om voor de kredietovereenkomsten die zij gewoonlijk aanbieden, het krediet te zoeken dat qua soort en bedrag het best is aangepast, rekening houdend met de financiële toestand van de consument op het ogenblik van het sluiten van de overeenkomst en met het doel van het krediet.
- 2) Artikel 5, lid 6, en artikel 8, lid 1, van richtlijn 2008/48 moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, op grond waarvan de kredietgever verplicht is om van het sluiten van de kredietovereenkomst af te zien wanneer hij na de controle van de kredietwaardigheid van de consument niet redelijkerwijs kan aannemen dat de consument in staat zal zijn te voldoen aan de verplichtingen die uit de voorgenomen overeenkomst voortvloeien.

(¹) PB C 166 van 14.5.2018.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 5 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het hof van beroep Brussel — België) — Skype Communications Sàrl/Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (BIPT)

(Zaak C-142/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Elektronische-communicatienetwerken en -diensten — Richtlijn 2002/21/EG — Artikel 2, onder c) — Begrip „elektronische-communicatiedienst” — Overbrengen van signalen — Dienst voor spraak over het internetprotocol (VoIP) die het mogelijk maakt te bellen naar vaste of mobiele telefoonnummers — Dienst SkypeOut)

(2019/C 263/15)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van beroep Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Skype Communications Sàrl

Verwerende partij: Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (BIPT)

Dictum

Artikel 2, onder c), van richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn), zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/140/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009, moet aldus worden uitgelegd dat het aanbieden door een softwareontwikkelaar van een functionaliteit waarmee een „Voice over Internet Protocol”-dienst (VoIP) [spraak over het internetprotocol (VoIP)] ter beschikking wordt gesteld waardoor de gebruiker via het openbaar geschakeld telefoonnet (PSTN) van een lidstaat vanaf een terminal naar een vast of mobiel nummer van een nationaal nummerplan kan bellen, een „elektronische-communicatiedienst” in de zin van die bepaling is wanneer de ontwikkelaar voor het aanbieden van deze dienst wordt vergoed en met het oog op het aanbieden ervan overeenkomsten moet sluiten met de aanbieders van telecommunicatiediensten die naar behoren zijn gemachtigd om oproepen naar het PSTN over te brengen en daaraan af te geven.

⁽¹⁾ PB C 161 van 7.5.2018.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — Oro Efectivo SL/Diputación Foral de Bizkaia

(Zaak C-185/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikel 401 — Beginsel van fiscale neutraliteit — Door een onderneming met het oog op wederverkoop bij particulieren gedane aankoop van voorwerpen met een hoog gehalte aan goud of andere edele metalen — Belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen)

(2019/C 263/16)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Oro Efectivo SL

Verwerende partij: Diputación Foral de Bizkaia

Dictum

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde en het beginsel van fiscale neutraliteit moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, op grond waarvan de door een onderneming bij particulieren gedane aankoop van voorwerpen met een hoog gehalte aan goud of andere edele metalen wordt onderworpen aan een van de belasting over de toegevoegde waarde onderscheiden indirecte belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen, wanneer die goederen bestemd zijn voor de economische activiteiten van die onderneming, die ze met het oog op het verwerken en vervolgens opnieuw in het handelsverkeer brengen ervan doorverkoopt aan ondernemingen die gespecialiseerd zijn in de vervaardiging van staven of uiteenlopende voorwerpen van edelmetaal.

(¹) PB C 182 van 28.5.2018.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Duitsland) — Google LLC/Bundesrepublik Deutschland

(Zaak C-193/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Elektronischecommunicatienetwerken en -diensten — Richtlijn 2002/21/EG — Artikel 2, onder c) — Begrip „elektronischecommunicatiedienst” — Overbrengen van signalen — Webgebaseerde e-maildienst — Dienst Gmail)

(2019/C 263/17)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Google LLC

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland

Dictum

Artikel 2, onder c), van richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn), zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/140/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009, moet aldus worden uitgelegd dat een webgebaseerde e-maildienst die zelf geen toegang tot het internet verschaft, zoals de door Google LLC aangeboden dienst Gmail, niet geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken, zodat die dienst geen „elektronische communicatiedienst” in de zin van die bepaling is.

⁽¹⁾ PB C 211 van 18.6.2018.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juni 2019 — Deichmann SE/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) en Munich, S.L.

(Zaak C-223/18 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Uniemerk — Verordening (EG) nr. 207/2009 — Procedure inzake vervallenverklaring — Beeldmerk dat een kruis op de zijkant van een sportschoen afbeeldt — Afwijzing van het verzoek tot vervallenverklaring)

(2019/C 263/18)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Deichmann SE (vertegenwoordiger: C. Onken, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) (vertegenwoordiger: D. Gája, gemachtigde) en Munich, S.L. (vertegenwoordigers: J. Güell Serra en M. del Mar Guix Vilanova, abogados)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Deichmann SE wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 249 van 16.7.2018.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 6 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Grondwettelijk Hof — België) — P. M., N. G.d.M., P. V.d.S./Ministerraad

(Zaak C-264/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten — Richtlijn 2014/24/EU — Artikel 10, onder c) en onder d), i), ii) en v) — Geldigheid — Werkingssfeer — Uitsluiting van arbitrage- en bemiddelingsdiensten en bepaalde rechtskundige diensten — Beginsel van gelijke behandeling en subsidiariteitsbeginsel — Artikelen 49 en 56 VWEU)

(2019/C 263/19)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: P. M., N. G.d.M., P. V.d.S.

Verwerende partij: Ministerraad

Dictum

Bij het onderzoek van de prejudiciële vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van artikel 10, onder c) en onder d), i), ii) en v), van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG kunnen aantasten in het licht van het beginsel van gelijke behandeling, het subsidiariteitsbeginsel en de artikelen 49 en 56 VWEU.

⁽¹⁾ PB C 276 van 6.8.2018.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Portugal) — Cátia Correia Moreira/Município de Portimão

(Zaak C-317/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Richtlijn 2001/23/EG — Overgang van ondernemingen — Behoud van de rechten van de werknemers — Begrip „werknemer” — Aanmerkelijke wijziging van de arbeidsvoorwaarden ten nadele van de werknemer)

(2019/C 263/20)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cátia Correia Moreira

Verwerende partij: Município de Portimão

Dictum

- 1) Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen, en met name artikel 2, lid 1, onder d), moet aldus worden uitgelegd dat een persoon die met de vervreemder een overeenkomst voor de vervulling van een vertrouwensfunctie heeft gesloten in de zin van de nationale regeling aan de orde in het hoofdgeding, kan worden geacht „werknemer” te zijn en bijgevolg de bescherming te genieten die genoemde richtlijn biedt, mits die persoon krachtens die regeling bescherming geniet als werknemer en op het tijdstip van de overgang een arbeidsovereenkomst heeft, wat de verwijzende rechter dient na te gaan.
- 2) Richtlijn 2001/23 juncto artikel 4, lid 2, VEU moet aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan een nationale regeling die bepaalt dat, bij een overgang in de zin van die richtlijn en wanneer de verkrijger een gemeente is, de betrokken werknemers moeten deelnemen aan een openbare selectieprocedure en daarnaast een nieuwe verbintenis met de verkrijger moeten aangaan.

(¹) PB C 268 van 30.7.2018

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 12 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) — Terre wallonne ASBL/Waals Gewest

(Zaak C-321/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Milieu — Richtlijn 2001/42/EG — Beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's — Besluit — Vaststelling van de instandhoudingsdoelstellingen voor het Natura 2000-netwerk, overeenkomstig richtlijn 92/43/EEG — Begrip „plannen en programma's” — Verplichting om een milieubeoordeling uit te voeren)

(2019/C 263/21)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Terre wallonne ASBL

Verwerende partij: Waals Gewest

Dictum

Artikel 3, leden 2 en 4, van richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's moet aldus worden uitgelegd dat een besluit als dat in het hoofdgeding, waarbij een instantie van een lidstaat op gewestelijk niveau voor zijn Natura 2000-netwerk instandhoudingsdoelstellingen met een indicatieve waarde vaststelt, terwijl de instandhoudingsdoelstellingen op het niveau van de gebieden een reglementaire waarde hebben, niet behoort tot de „plannen en programma's”, in de zin van deze richtlijn, waarvoor een milieueffectbeoordeling verplicht is.

(¹) PB C 259 van 23.7.2018.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szekszárdi Járásbíróság — Hongarije) — Ágnes Weil/Géza Gulácsi

(Zaak C-361/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken — Verordening (EU) nr. 1215/2012 — Artikel 66 — Werkingssfeer ratione temporis — Verordening (EG) nr. 44/2001 — Werkingssfeer ratione materiae — Burgerlijke en handelszaken — Artikel 1, lid 1 en lid 2, onder a) — Uitgesloten gebieden — Huwelijksgoederenrecht — Artikel 54 — Verzoek tot afgifte van een certificaat dat aantoonst dat de door het gerecht van oorsprong gegeven beslissing uitvoerbaar is — Rechterlijke beslissing betreffende een schuldvordering die is ontstaan uit de ontbinding van de uit een niet-geregistreerd partnerschap voortvloeiende vermogensregeling)

(2019/C 263/22)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szekszárdi Járásbíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ágnes Weil

Verwerende partij: Géza Gulácsi

Dictum

- 1) Artikel 54 van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken moet aldus worden uitgelegd dat een gerecht van een lidstaat waarbij is verzocht om afgifte van een certificaat dat de uitvoerbaarheid van een door de rechter van oorsprong gegeven beslissing aantoonst, in een situatie als aan de orde in het hoofdgeding, waarin de rechter die de ten uitvoer te leggen beslissing heeft gegeven zich bij de vaststelling daarvan niet heeft uitgesproken over de toepasselijkheid van die verordening, moet nagaan of het geding binnen de werkingssfeer van voornoemde verordening valt.

- 2) Artikel 1, lid 1 en lid 2, onder a), van verordening nr. 44/2001 moet aldus worden uitgelegd dat een vordering zoals die in het hoofdgeding, die betrekking heeft op een verzoek tot ontbinding van de uit een niet-geregistreerd partnerschap voortvloeiende vermogensrechtelijke betrekkingen, onder het begrip „burgerlijke en handelszaken” in de zin van dat lid 1 en daarmee binnen de materiële werkingssfeer van die verordening valt.

(¹) PB C 311 van 3.9.2018.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Gerechtshof 's-Hertogenbosch — Nederland) — IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(Zaak C-420/18) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 9 en 10 — Belastingplichtige — „Zelfstandig” verrichte economische activiteit — Begrip — Werkzaamheden als lid van de raad van commissarissen van een stichting)

(2019/C 263/23)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IO

Verwerende partij: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Dictum

De artikelen 9 en 10 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, moeten aldus worden uitgelegd dat een lid van de raad van commissarissen van een stichting, zoals verzoeker in het hoofdgeding — die wat de uitoefening van zijn werkzaamheden als lid van die raad betreft weliswaar op geen enkele wijze hiërarchisch ondergeschikt is ten aanzien van het bestuursorgaan of de raad van commissarissen van die stichting, doch noch in eigen naam, noch voor eigen rekening, noch onder zijn eigen verantwoordelijkheid handelt, maar handelt voor rekening en onder de verantwoordelijkheid van diezelfde raad, en evenmin het economische bedrijfsrisico draagt, aangezien hij een vaste vergoeding ontvangt die niet afhankelijk is van zijn deelname aan vergaderingen of van zijn feitelijk gewerkte uren —, niet zelfstandig een economische activiteit verricht.

(¹) PB C 319 van 10.9.2018

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 juni 2019 — Inge Barnett/Europees Economisch en Sociaal Comité**(Zaak C-503/18 P) ⁽¹⁾**

(Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaar — Ouderdomspensioen — Voortijdige pensionering zonder vermindering van pensioenrechten — Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie — Artikel 9, lid 2, van bijlage VIII — Algemene uitvoeringsbepalingen — Dienstbelang — Besluit ter uitvoering van een arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie — Artikel 266 VWEU — Gezag van gewijsde)

(2019/C 263/24)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Inge Barnett (vertegenwoordigers: S. Orlandi en T. Martin, avocats)

Andere partij in de procedure: Europees Economisch en Sociaal Comité (vertegenwoordigers: M. Pascua Mateo, A. Carvajal en L. Camarena Januzec, gemachtigden, bijgestaan door M. Troncoso Ferrer, abogado, en F.-M. Hilaire, avocat)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Inge Barnett wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in die van het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC).

⁽¹⁾ PB C 381 van 22.10.2018.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 juni 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Copebi SCA/Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Zaak C-505/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Staatssteun — Beschikking 2009/402/EG — Door de Franse Republiek ten uitvoer gelegde noodplannen in de groente- en fruitsector — Vaststelling van de onverenigbaarheid van de steun — Terugvorderingsbevel — Werkingssfeer van de beschikking — Economische landbouwcomités)

(2019/C 263/25)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Copebi SCA

Verwerende partij: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

In tegenwoordigheid van: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Dictum

Beschikking 2009/402/EG van de Commissie van 28 januari 2009 betreffende de in Frankrijk ten uitvoer gelegde noodplannen („plans de campagne”) in de groente- en fruitsector dient aldus te worden uitgelegd dat zij ziet op de steun die het Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture (Oniflhor) heeft uitgekeerd aan het comité économique bigarreau industrie (CEBI), en die de producentengroeperingen-leden van dit comité hebben toegekend aan de industriële knappersproducenten, ook al behoort dat comité niet tot de acht economische landbouwcomités die in die beschikking worden vermeld, en ook al werd de betrokken steun, in tegenstelling tot het in de beschikking beschreven financieringsmechanisme, enkel met subsidies van Oniflhor gefinancierd en niet ook met vrijwillige bijdragen van de producenten.

(¹) PB C 364 van 8.10.2018.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 27 mei 2019 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court en de High Court — Ierland) — Tenuitvoerlegging van Europese aanhoudingsbevelen uitgevaardigd tegen OG (C-508/18) en PI (C-82/19 PPU)

(Gevoegde zaken C-508/18 en C-82/19 PPU) (¹)

(Prejudiciële verwijzing — Prejudiciële spoedprocedure — Politieke en justitiële samenwerking in strafzaken — Europees aanhoudingsbevel — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Artikel 6, lid 1 — Begrip „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” — Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door het openbaar ministerie van een lidstaat — Status — Bestaan van een verhouding van ondergeschiktheid ten opzichte van een orgaan van de uitvoerende macht — Individuele instructiebevoegdheid van de minister van Justitie — Geen waarborg van onafhankelijkheid)

(2019/C 263/26)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechters

Supreme Court, High Court (Ierland)

Partijen in de hoofdgedingen

OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

Dictum

- 1) De zaken C-508/18 en C-82/19 PPU worden voor het arrest gevoegd.
- 2) Het begrip „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” in de zin van artikel 6, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009, moet aldus worden uitgelegd dat het geen betrekking heeft op de openbare ministeries van een lidstaat die het risico lopen dat zij in een individueel geval rechtstreeks of indirect worden aangestuurd door of instructies ontvangen van de uitvoerende macht, zoals een minister van Justitie, in het kader van de vaststelling van een besluit over de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel.

⁽¹⁾ PB C 364 van 8.10.2018.
PB C 122 van 1.4.2019.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 27 mei 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court — Ierland) — Tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel tegen PF

(Zaak C-509/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Politiële en justitiële samenwerking in strafzaken — Europees aanhoudingsbevel — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Artikel 6, lid 1 — Begrip „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” — Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd door de procureur-generaal van een lidstaat — Status — Waarborg van onafhankelijkheid)

(2019/C 263/27)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court

Partijen in het hoofdgeding

PF

Dictum

Het begrip „uitvaardigende rechterlijke autoriteit” in de zin van artikel 6, lid 1, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009, dient aldus te worden uitgelegd dat het betrekking heeft op de procureur-generaal van een lidstaat die, terwijl hij structureel onafhankelijk is van de rechterlijke macht, bevoegd is voor de strafrechtelijke vervolging en wiens status in deze lidstaat zijn onafhankelijkheid waarborgt ten opzichte van de uitvoerende macht in het kader van de uitvaardiging van een Europees aanhoudingsbevel.

⁽¹⁾ PB C 364 van 8.10.2018.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunalul București (Roemenië) op 3 januari 2019 — Wilo Salmson France SAS/Agencia Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Zaak C-10/19)

(2019/C 263/28)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Wilo Salmson France SAS

Verwerende partijen: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Bij beschikking van 5 juni 2019 heeft het Hof (Tiende kamer) het verzoek om een prejudiciële beslissing kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

Hogere voorziening ingesteld op 19 februari 2019 door Dovgan GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 13 december 2018 in zaak T-830/16, Monolith Frost GmbH/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

(Zaak C-142/19 P)

(2019/C 263/29)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Dovgan GmbH (vertegenwoordiger: C. Rohnke, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie, Monolith Frost GmbH

Conclusies

— het arrest van de Eerste kamer van het Gerecht van de Europese Unie van 13 december 2018 (zaak T-830/16) vernietigen;

— bijgevolg het beroep verwerpen.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert schendingen van het Unierecht en een onjuiste opvatting van het bewijs aan.

1. Onjuiste opvatting van het bewijs

In tegenstelling tot wat het Gerecht in punt 55 van het bestreden arrest heeft opgemerkt, heeft het Amtsgericht Köln (rechter in eerste aanleg Keulen, Duitsland) niet vastgesteld dat een aanzienlijk deel van de Duitse bevolking Russisch spreekt.

In tegenstelling tot wat het Gerecht in punt 64 van het bestreden arrest heeft gesteld, heeft de kamer van beroep het oordeel van de nietigheidsafdeling van het EUIPO, volgens hetwelk „пломбир” [plombir] ten tijde van de voormalige USSR werd gebruikt om een soort roomijs aan te duiden, ter discussie gesteld.

2. Schending van artikel 85, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht

Het Gerecht heeft artikel 85, lid 3, van zijn Reglement voor de procesvoering geschonden, door ten onrechte de door interveniënte overgelegde beslissing van het Bundesgerichtshof van 6 juli 2017 niet in aanmerking te nemen. Dat deze beslissing pas gedurende de mondelinge behandeling werd overgelegd, was gerechtvaardigd gezien de datum van de beslissing. Bovendien ging het om tegenbewijs in de zin van artikel 92, lid 7, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht.

3. Schending van artikel 85, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht

Het Gerecht heeft zich in punt 69 van het bestreden arrest ten onrechte gebaseerd op bijlagen K 16 en K 17 van verzoekster. Verzoekster heeft deze bijlagen te laat ingediend, waardoor zij overeenkomstig artikel 85, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering niet meer in aanmerking hadden mogen worden genomen.

4. Schending van de motiveringsplicht

Het bestreden arrest is ontoereikend gemotiveerd wat de aannahme van het Gerecht betreft dat een aanzienlijk deel van de burgers in de Baltische staten de betekenis van het Russische woord „пломбир” kennen. In het bijzonder is niet aangetoond dat het gaat om een woord dat tot de basiswoordenschat behoort en dat ook begrepen wordt door personen die Russisch niet als moedertaal hebben.

In het bestreden arrest (met name de punten 64 en 65) wordt ook onvoldoende gemotiveerd waarom „пломбир” in de voormalige USSR geen fantasie- of merknaam betrof.

Tot slot wordt in het bestreden arrest (punt 66) niet uiteengezet waarom de loutere vermelding van een benaming in de GOST-standaard tot de conclusie leidt dat het gaat om een „gebruikelijke term” in het Russisch en waarom het publiek in de Europese Unie deze standaard zou moeten kennen.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Trgovački sud u Zagrebu (Kroatië) op 28 maart 2019 —
PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.**

(Zaak C-267/19)

(2019/C 263/30)

Procestaal: Kroatisch

Verwijzende rechter

Trgovački sud u Zagrebu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: PARKING d.o.o.

Verwerende partij: SAWAL d.o.o.

Prejudiciële vragen

- 1) Is een bepaling van nationaal recht, te weten artikel 1 van de Ovršni zakon (wet inzake de gedwongen executie, bekendgemaakt in de Narodne novine nrs. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 en 73/17), die notarissen de bevoegdheid verleent om op basis van een bewijskrachtig document door middel van het uitvaardigen van een bevel tot executie — als executoriale titel — zonder uitdrukkelijke toestemming van de schuldenaar, een in Kroatië gevestigde rechtspersoon, over te gaan tot gedwongen invordering van schulden, in overeenstemming met artikel 6, lid 1, EVRM en artikel 18 VWEU, gelet op de arresten van het Hof van Justitie in de zaken C-484/15 en C-551/15?
- 2) Kan de uitlegging die is gegeven in de arresten van het Hof van Justitie van 9 maart 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:2017:199) en Pula Parking (C-551/15, EU:2017:193) worden toegepast in de hierboven uiteengezette zaak Povrv-1614/2018, waarvan de verwijzende rechter kennis dient te nemen, en meer in het bijzonder, moet verordening nr. 1215/2012 aldus worden uitgelegd dat de notarissen in Kroatië, wanneer zij optreden in het kader van de bevoegdheden die hun door het nationale recht zijn toebedeeld in procedures van gedwongen executie op basis van een „bewijskrachtig document”, waarin de verwerende partijen in de executieprocedure in andere lidstaten van de Europese Unie gevestigde rechtspersonen zijn, niet onder het begrip „gerecht” in de zin van die verordening vallen?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Kroatië)
op 11 april 2019 — Obala i lučice/NLB Leasing**

(Zaak C-307/19)

(2019/C 263/31)

Procestaal: Kroatisch

Verwijzende rechter

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Obala i lučice d.o.o.

Verwerende partij: NLB Leasing d.o.o.

Prejudiciële vragen

- 1) Zijn notarissen bevoegd voor de betekening of kennisgeving van stukken krachtens verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken ⁽¹⁾, wanneer zij hun besluiten betekenen in zaken waarop [verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken] ⁽²⁾ niet van toepassing is, gelet op het feit dat de notarissen in Kroatië niet onder het begrip „gerecht” in de zin van verordening nr. 1215/2012 vallen wanneer zij optreden in het kader van de bevoegdheden die hun door het nationale recht zijn toebedeeld in procedures van gedwongen tenuitvoerlegging op grond van een „bewijskrachtig document”? Met andere woorden, mogen notarissen, die niet onder het in verordening nr. 1215/2012 genoemde begrip „gerecht” vallen, in het kader van de bevoegdheden die hun door het nationale recht zijn toebedeeld in procedures van gedwongen tenuitvoerlegging op grond van een „bewijskrachtig document”, de in verordening nr. 1393/2007 neergelegde voorschriften inzake de betekening en kennisgeving van stukken toepassen?
- 2) Kan worden aangenomen dat parkeren op straat en op de openbare weg, wanneer het recht op invordering is opgenomen in de Zakon o sigurnosti prometa na cestama (wet op de verkeersveiligheid) en de voorschriften met betrekking tot het verrichten van gemeenteactiviteiten als overheidstaken, een burgerlijke zaak is in de zin van [verordening nr. 1215/2012], die de rechterlijke bevoegdheid en de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken regelt, met name gelet op het feit dat wanneer de aanwezigheid van een voertuig zonder parkeerticket of met een ongeldig parkeerticket wordt vastgesteld, ten aanzien van dat voertuig onmiddellijk de verplichting ontstaat om het dagtarief te betalen alsof het de hele dag geparkeerd staat op de parkeerplaats, ongeacht de exacte duur van het gebruik van die plaats, waardoor de invordering van het dagtarief het karakter van een sanctie heeft, en voorts het feit dat deze vorm van parkeren in sommige lidstaten wordt beschouwd als een verkeersovertreding?
- 3) Mogen rechters in dergelijke gerechtelijke procedures die betrekking hebben op parkeren op straat en op de openbare weg, krachtens [verordening nr. 1393/2007] een stuk betekenen aan verweerders in een andere lidstaat, wanneer het recht op invordering is opgenomen in de wet op de verkeersveiligheid en de voorschriften met betrekking tot het verrichten van gemeenteactiviteiten als overheidstaken?

Indien op basis van de voorgaande vragen wordt geoordeeld dat dit soort parkeren een burgerlijke zaak is, zijn tevens de volgende vragen aan de orde:

- 4) In de onderhavige zaak wordt ervan uitgegaan dat door het parkeren op straat op een plaats die is aangegeven met horizontale en/of verticale wegmarkering een overeenkomst tot stand komt, met andere woorden er wordt aangenomen dat bij het parkeren een overeenkomst wordt gesloten en dat als het per uur te betalen parkeertarief niet wordt betaald, het dagtarief geldt. Bijgevolg is de vraag aan de orde of de aanname dat door het parkeren een overeenkomst wordt gesloten en met de betaling van het dagtarief wordt ingestemd wanneer er geen parkeerticket per uur wordt gekocht of wanneer de duur van het gekochte parkeerticket is afgelopen, in strijd is met de fundamentele bepalingen inzake het verrichten van diensten zoals neergelegd in artikel 56 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met de overige bepalingen van het acquis van de Europese Unie.
- 5) In de onderhavige zaak is geparkeerd in Zadar, waardoor die overeenkomst een band heeft met de Kroatische rechter. Is er bij het parkeren evenwel sprake van een „dienst” als bedoeld in artikel 7, lid 1, van verordening nr. 1215/2012, gelet op het feit dat het begrip dienst inhoudt dat de partij die de dienst verstrekt een bepaalde activiteit verricht, met andere woorden die bepaalde activiteit tegen vergoeding verricht, zodat de vraag rijst of verzoeksters activiteit voldoende is om te worden aangemerkt als dienst? Is geen sprake van bijzondere bevoegdheid van de Kroatische rechter op grond van artikel 7, lid 1, van verordening nr. 1215/2012, dan is de rechter van de woonplaats van verweerster bevoegd om de zaak te behandelen.
- 6) Kan parkeren op straat en op de openbare weg op grond van artikel 24, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 worden beschouwd als een huurovereenkomst voor een onroerende zaak, wanneer het recht op invordering is opgenomen in de wet op de verkeersveiligheid en de voorschriften met betrekking tot het verrichten van gemeenteactiviteiten als overheidstaken en voorts slechts gedurende een bepaald deel van de dag parkeergeld moet worden betaald?

- 7) Kan deze vorm van parkeren, waarbij de bevoegdheid tot invordering van parkeergeld voortvloeit uit de wet op de verkeersveiligheid en er sprake is van de betaling van het dagtarief als niet vooraf een parkeerticket per gebruiksuur van de parkeerplaats wordt betaald of als de betaalde parkeerduur van het ticket is afgelopen, worden beschouwd als een verbintenis uit onrechtmatige daad in de zin van artikel 7, lid 2, van verordening nr. 1215/2012 indien de genoemde aanname niet opgaat dat dit soort parkeren het sluiten van een overeenkomst inhoudt (vierde prejudiciële vraag)?
- 8) In de onderhavige zaak heeft het parkeren plaatsgevonden op 30 juni 2012 om 13.02 uur, dus vóór de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie. Daarom is de vraag aan de orde of de verordeningen met betrekking tot het toepasselijke recht, namelijk [verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst] ⁽¹⁾ en [verordening (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen] ⁽⁴⁾, van toepassing zijn op de onderhavige zaak, gelet op de temporele werkingssfeer van die verordeningen.

Indien het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is om de vraag met betrekking tot het toe te passen materiële recht te beantwoorden, is de volgende vraag aan de orde:

- 9) Is de aanname dat bij dit soort parkeren een overeenkomst wordt gesloten en met de betaling van het dagtarief wordt ingestemd wanneer er geen ticket per uur wordt gekocht of wanneer de betaalde parkeerduur van het ticket is afgelopen, in strijd met de fundamentele bepalingen inzake het verrichten van diensten zoals neergelegd in artikel 56 VWEU, en met de overige bepalingen van het acquis van de Unie, ongeacht of de eigenaar van het voertuig een natuurlijke persoon of rechtspersoon is? Kunnen in de onderhavige zaak met andere woorden, wat de vaststelling van het materiële recht betreft, de bepalingen van artikel 4 van verordening nr. 593/2008 worden toegepast (wetende dat het dossier geen bewijs bevat dat partijen tot een akkoord zijn gekomen over het toepasselijke recht)?
- Indien wordt geoordeeld dat het om een overeenkomst gaat, betreft het in de onderhavige zaak dan een overeenkomst tot verstrekking van diensten, met andere woorden is er bij die parkeervereenkomst sprake van dienstverlening in de zin van artikel 4, lid 1, onder b), van verordening nr. 593/2008?
 - Kan subsidiair worden vastgesteld dat dit soort parkeren een huurovereenkomst inhoudt overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder c), van verordening nr. 593/2008?
 - Indien de bepalingen van artikel 4, lid 2, van verordening nr. 593/2008 van toepassing zijn op dit soort parkeren, is subsidiair de vraag aan de orde welke in het onderhavige geval de kenmerkende prestatie is, gelet op het feit dat verzoekster in wezen slechts aangeeft waar mag worden geparkeerd en de parkeergelden int, terwijl verweerster parkeert en de parkeerplaats betaalt. Indien namelijk wordt geoordeeld dat de kenmerkende prestatie wordt geleverd door verzoekster, is het Kroatische recht van toepassing, maar als de kenmerkende prestatie wordt geleverd door verweerster, dan geldt het Sloveense recht. Aangezien het recht op de invordering van het parkeergeld in het aan de orde zijnde geval wordt geregeld door het Kroatische recht en de overeenkomst bijgevolg een nauwere band heeft met dat recht, rijst echter ook de vraag of in de onderhavige zaak ook de bepalingen van artikel 4, [lid 3], van verordening nr. 593/2008 kunnen worden toegepast.
 - Kan indien wordt geoordeeld dat er sprake is van een niet-contractuele verbintenis als bedoeld in verordening nr. 864/2007, deze niet-contractuele verbintenis worden beschouwd als schade, hetgeen impliceert dat het toepasselijke recht wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 4, lid 1, van verordening nr. 864/2007?
 - Kan dit soort parkeren subsidiair worden aangemerkt als ongerechtvaardigde verrijking, zodat het toepasselijke recht wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 10, lid 1, van verordening nr. 864/2007?
 - Kan dit soort parkeren subsidiair worden aangemerkt als zaakwaarneming, zodat het toepasselijke recht wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 11, lid 1, van verordening nr. 864/2007?
 - Kan dit soort parkeren subsidiair worden aangemerkt als precontractuele aansprakelijkheid van verweerster, zodat het toepasselijke recht wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 12, lid 1, van verordening nr. 864/2007?

⁽¹⁾ Verordening inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken („de betekening en de kennisgeving van stukken”), en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad (PB 2007, L 324, blz. 79).

⁽²⁾ PB 2012, L 351, blz. 1.

⁽³⁾ Rome I-verordening (PB 2008, L 177, blz. 6).

⁽⁴⁾ Rome II-verordening (PB 2007, L 199, blz. 40).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Înalta Curte de Casație și Justiție (Roemenië) op
15 april 2019 — Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL**

(Zaak C-308/19)

(2019/C 263/32)

Procestaal: Romeens

Verwijzende rechter

Înalta Curte de Casație și Justiție

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker tot cassatie: Consiliul Concurenței

Verweerster in cassatie: Whiteland Import Export SRL

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 4, lid 3, VEU en artikel 101 VWEU aldus worden uitgelegd dat zij de rechterlijke instanties van de lidstaten ertoe verplichten om de nationale regelgeving waarbij de verjaring wordt geregeld van het recht van de mededingingsautoriteit om administratieve sancties op te leggen, uit te leggen in overeenstemming met artikel 25, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, en eraan in de weg staan dat een bepaling van nationaal recht aldus wordt uitgelegd dat de verjaring uitsluitend wordt gestuit door de formele instelling van een onderzoek naar een mededingingsverstorende praktijk, terwijl de handelingen die daarna in het kader van dit onderzoek worden verricht niet kunnen worden aangemerkt als handelingen die de verjaring stuiten?

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz.1).

**Hogere voorziening ingesteld op 15 april 2019 door Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos tegen de
beschikking van het Gerecht (Vijfde kamer) van 14 februari 2019 in zaak T-709/18, Asociación de fabricantes
de morcilla de Burgos/Commissie**

(Zaak C-309/19 P)

(2019/C 263/33)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (vertegenwoordigers: J. J. Azcárate Olano en E. Almarza Nantes, abogados)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De bestreden beschikking in haar geheel vernietigen en bijgevolg het door rekwirante krachtens artikel 263 VWEU ingestelde beroep tot nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) 2018/1214 van de Commissie van 29 augustus 2018 tot inschrijving van een naam in het register van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen („Morcilla de Burgos” (BGA)) ⁽¹⁾ ontvankelijk verklaren; vervolgens ten gronde verklaren dat uitvoeringsverordening (EU) 2018/1214 van de Commissie van 29 augustus 2018 nietig is en de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het middel van deze hogere voorziening betreft de onregelmatigheid van de procedure voor het Gerecht van de Europese Unie, waardoor de belangen van rekwirante zijn geschaad. Het Gerecht heeft immers blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting inzake de schending van artikel 73, lid 1, en volgende van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht en de rechtspraak met betrekking tot deze bepaling. Dit middel is gebaseerd op de volgende rechtsgronden:

- Het Gerecht heeft in wezen ten onrechte geoordeeld dat het verzoekschrift „alleen gescande handtekeningen” van de vertegenwoordigers van rekwirante bevatte, terwijl het in werkelijkheid gekwalificeerde elektronische handtekeningen met een gekwalificeerd certificaat van de Autoridad de Certificación de la Abogacía (ACA, certificeringsinstantie van de advocatuur) bevatte, die rechtsgevolgen hebben die gelijkwaardig zijn aan die van een handgeschreven handtekening.
- Deze gekwalificeerde elektronische handtekeningen zijn erkend en beschermd door verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 (eIDAS-verordening) ⁽²⁾.
- Gekwalificeerde elektronische handtekeningen, met een gekwalificeerd ACA-certificaat, zijn volledig in overeenstemming met de geest en de grondslag van artikel 73, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht: „in het belang van de rechtszekerheid, om de authenticiteit van dat processtuk te waarborgen en het risico uit te sluiten dat het in werkelijkheid niet het werk is van de daartoe bevoegde opsteller”, zoals in de bestreden beschikking staat te lezen.
- Artikel 73, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht is ingetrokken bij beslissing van het Gerecht van 11 juli 2018. Deze wijziging is op 1 december 2018 (twee dagen na de indiening van het verzoekschrift) in werking getreden. Het beginsel van de gunstigste regeling is echter een fundamenteel en universeel beginsel in het sanctierecht van de westerse rechtsstelsels.
- De in de bestreden beschikking aangevoerde rechtspraak ter rechtvaardiging van de niet-ontvankelijkheid van het door rekwirante ingestelde beroep betreft hoofdzakelijk gescande handtekeningen. De onderhavige zaak (verzoekschrift met gekwalificeerde elektronische handtekening, met ACA-certificaat) is echter niet door de rechterlijke instanties van de Unie onderzocht.
- Regels moeten worden uitgelegd in het licht van de sociale realiteit van de periode waarin deze regels worden toegepast, waarbij met name rekening moet worden gehouden met de geest en het doel ervan.

⁽¹⁾ PB 2018, L 224, blz. 3.

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van richtlijn 1999/93/EG (PB 2014, L 257, blz. 73).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Trgovački sud u Zagrebu (Kroatië) op 18 april 2019
— Interplastics s.r.o./Letifico d.o.o.

(Zaak C-323/19)

(2019/C 263/34)

Procestaal: Kroatisch

Verwijzende rechter

Trgovački sud u Zagrebu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Interplastics s.r.o.

Verwerende partij: Letifico d.o.o.

Prejudiciële vragen

- 1) Is een bepaling van nationaal recht, te weten artikel 1 van de Ovršni zakon (wet inzake de gedwongen executie, bekendgemaakt in de Narodne novice nrs. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 en 73/17), die notarissen de bevoegdheid verleent om op basis van een bewijskrachtig document door middel van het uitvaardigen van een bevel tot executie — als executoriale titel — zonder uitdrukkelijke toestemming van de schuldenaar, een in Kroatië gevestigde rechtspersoon, over te gaan tot gedwongen invordering van schulden, in overeenstemming met artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en artikel 18 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, gelet op de arresten van het Hof van Justitie in de zaken C-484/15 en C-551/15?
- 2) Kan de uitlegging die is gegeven in de arresten van het Hof van Justitie van 9 maart 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:2017:199) en Pula Parking (C-551/15, EU:2017:193) worden toegepast in de hierboven uiteengezette zaak Povrv-752/19, en moet meer in het bijzonder verordening nr. 1215/2012 aldus worden uitgelegd dat de notarissen in Kroatië, wanneer zij optreden in het kader van de bevoegdheden die hun door het nationale recht zijn toebedeeld in procedures van gedwongen executie op grond van een „bewijskrachtig document”, waarin de verwerende partijen in de executieprocedure in andere lidstaten van de Unie gevestigde rechtspersonen zijn, niet onder het begrip „gerecht” in de zin van die verordening vallen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenië) op 2 mei 2019 — D. J./Radiotelevizija Slovenija

(Zaak C-344/19)

(2019/C 263/35)

Procestaal: Sloveens

Verwijzende rechter

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: D. J.

Verwerende partij: Radiotelevizija Slovenija

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 2 van richtlijn 2003/88 (¹) aldus worden uitgelegd dat in omstandigheden als in de onderhavige zaak de periode van permanente bereikbaarheid waarin de in een zendstation voor radio- en televisie-uitzendingen werkzame werknemer, in de tijd waarin hij vrij is (wanneer hij niet fysiek aanwezig hoeft te zijn op de werkplek), op oproep bereikbaar moet zijn en zo nodig binnen een uur op zijn werkplek moet arriveren, als arbeidstijd wordt beschouwd?

- 2) Is in omstandigheden als in de onderhavige zaak het feit dat de werknemer verblijft in een onderkomen dat is ingericht op de plaats waar hij zijn arbeid verricht (een zendstation voor radio- en televisie-uitzendingen), aangezien het wegens de geografische kenmerken van de plaats voor hem onmogelijk (of heel moeilijk) is om elke dag naar huis („beneden in de vallei”) terug te keren, van invloed op de bepaling van de aard van de permanente bereikbaarheid?
- 3) Luidt het antwoord op de twee voornoemde vragen anders wanneer het gaat om een plaats waar door de geografische kenmerken van de plaats weinig mogelijkheden zijn voor vrijetijdsactiviteiten, of de werknemer aanzienlijke beperkingen ondervindt om zijn vrije tijd in te vullen of om zich met zijn eigen interesses bezig te houden (waarvan geen sprake zou zijn indien hij thuis zou wonen)?

(¹) Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB 2003 L 299, blz. 9).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 2 mei 2019 —
Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH**

(Zaak C-346/19)

(2019/C 263/36)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bundeszentralamt für Steuern

Verwerende partij: Y-GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 8, lid 2, onder d), van richtlijn 2008/9/EG (¹) van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in richtlijn 2006/112/EG (²) vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn, volgens hetwelk in het teruggaafverzoek voor iedere lidstaat van teruggaaf en voor iedere factuur onder andere het nummer van de factuur dient te worden vermeld, aldus worden uitgelegd dat ook de vermelding van de referentie van een factuur, die naast het factuurnummer als aanvullend identificatiecriterium op een betalingsbewijs staat vermeld, volstaat?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord: Geldt een teruggaafverzoek waarin in plaats van het factuurnummer de referentie van een factuur is vermeld als formeel volledig en in de zin van artikel 15, lid 1, tweede volzin, van richtlijn 2008/9/EG ingediend binnen de termijn?
- 3) Moet bij de beantwoording van de tweede vraag in aanmerking worden genomen dat de belastingplichtige die niet in de lidstaat van teruggaaf gevestigd is, vanuit de optiek van een verstandige aanvrager, gelet op de vormgeving van het elektronische portaal in de lidstaat van vestiging en het formulier van de lidstaat van teruggaaf, ervan mocht uitgaan dat voor een correct, in ieder geval formeel volledig verzoek binnen de termijn, het invullen van een ander kencijfer dan het factuurnummer volstaat voor de identificatie van de factuur waarvoor om teruggaaf wordt verzocht?

(¹) PB 2008, L 44, blz. 23.

(²) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovenië) op 8 mei 2019 — Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o.

(Zaak C-367/19)

(2019/C 263/37)

Procestaal: Sloveens

Verwijzende rechter

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Partijen in het hoofdgeding

Aanbestedende dienst: Ministrstvo za notranje zadeve

Om herziening verzoekende partij: Tax-Fin-Lex d.o.o.

Prejudiciële vragen

- 1) Is er sprake van een „overeenkomst onder bezwarende titel”, als bestanddeel van een overheidsopdracht in de zin van artikel 2, lid 1, punt 5, van richtlijn 2014/24 ⁽¹⁾, in het geval waarin de aanbestedende dienst geen enkele tegenprestatie hoeft te leveren maar de marktdeelnemer middels de uitvoering van de opdracht toegang tot een nieuwe markt en referenties verwerft?
- 2) Kan of moet artikel 2, lid 1, punt 5, van richtlijn 2014/24 aldus worden uitgelegd dat dit een rechtsgrondslag vormt voor afwijzing van een offerte met een prijs van 0,00 EUR?

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG (PB 2014, L 94, blz. 65).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Riigikohus (Estland) op 29 mei 2019 — Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ

(Zaak C-420/19)

(2019/C 263/38)

Procestaal: Ests

Verwijzende rechter

Riigikohus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Maksu- ja Tolliamet

Verwerende partij: Heavyinstall OÜ

Prejudiciële vraag

Dient artikel 16 van richtlijn 2010/24/EU van de Raad van 16 maart 2010 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen ⁽¹⁾, aldus te worden uitgelegd dat de rechterlijke instantie van de lidstaat die het verzoek om conservatoire maatregelen heeft ontvangen, bij de beslissing over dit verzoek op grond van het nationale recht (hetgeen voor de aangezochte rechter op grond van artikel 16, [lid 1], mogelijk is) gebonden is aan de opvatting van de rechterlijke instantie van het land van vestiging van de verzoeker wat betreft de noodzaak en de mogelijkheid van de conservatoire maatregelen, ingeval aan de rechter een document is overgelegd waarin deze opvatting is neergelegd (artikel 16, [lid 1,] tweede alinea, laatste zin, op grond waarvan in de aangezochte lidstaat geen erkenning, aanvulling of vervanging van dit document wordt verlangd)?

⁽¹⁾ PB 2010, L 84, blz 1

**Hogere voorziening ingesteld op 13 juni 2019 door Deutsche Lufthansa AG tegen het arrest van het Gerecht
(Vierde kamer — uitgebreid) van 12 april 2019 in zaak T-492/15, Deutsche Lufthansa
AG/Europese Commissie**

(Zaak C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Deutsche Lufthansa AG (vertegenwoordiger: A Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

Conclusies

- vaststellen dat het beroep ontvankelijk en gegrond was, voor zover verzoekster tegen maatregel nr. 12 (Betaling aan de kapitaalreserve van FFHG ⁽¹⁾) was opgekomen met het argument dat met deze maatregel exploitatiesteun aan FFHG wordt gefinancierd;
- voor het overige het arrest van het Gerecht van 12 april 2019 in zaak T-492/15 vernietigen;
- het in eerste aanleg geformuleerde verzoek toewijzen en het daaraan ten gronde liggende besluit SA 21121 van de Commissie van 1 oktober 2014 ⁽²⁾ (met uitzondering van maatregel nr. 12, voor zover deze maatregel voor de betaling van exploitatiesteun aan FFHG is gebruikt) nietig verklaren;

- subsidiair, de zaak voor afdoening terugverwijzen naar het Gerecht, en
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert ter ondersteuning van haar hogere voorziening in wezen de volgende middelen aan:

Individuele steunmaatregelen ten aanzien waarvan een onderzoeksprocedure is ingeleid:

- Rekwirante was reeds op grond van het arrest COFAZ ⁽³⁾ individueel geraakt en daarom bevoegd om beroep in te stellen. Dit is het geval omdat de Commissie wezenlijke feitelijke elementen en bijkomende voordelen buiten beschouwing heeft gelaten, ofschoon rekwirante de Commissie deze maatregelen had meegedeeld. Derhalve heeft de Commissie de procedurele rechten van rekwirante geschonden.
- Indien de zogenoemde Mory-rechtspraak ⁽⁴⁾ wordt toegepast, had subsidiair het eerste alternatief moeten worden toegepast. Wegens de schending van rekwirantes procedurele rechten kan niet worden gesteld dat de Commissie een behoorlijke onderzoeksprocedure heeft uitgevoerd. Ook in dit geval is rekwirante individueel geraakt en daarom bevoegd om beroep in te stellen.
- Subsidiair is het beroep ook ontvankelijk indien het tweede alternatief van de zogenoemde Mory-rechtspraak wordt toegepast, op grond waarvan rekwirante moet aantonen dat haar marktpositie door de steun merkbaar is aangetast. In dit geval is er namelijk sprake van een omkering van de bewijslast, of althans een versoepeling van de bewijslast ten gunste van rekwirante, aangezien de Commissie de bij haar bekende feiten op willekeurige wijze buiten beschouwing heeft gelaten. Enkel subsidiair wordt gesteld dat rekwirante een dergelijke merkbare aantasting ook heeft aangetoond. De andersluidende juridische beoordeling van het Gerecht wijkt af van de rechtspraak van het Hof en is gebaseerd op een verkeerde juridische beoordeling van de betrokken markt. In dit verband geeft het Gerecht een verdraaide en beperkte voorstelling van de feiten die door zowel rekwirante als de Commissie zijn aangedragen, verandert het de inhoud van het bestreden besluit en schendt het de regels inzake de bewijslast.

Steunregelingen:

- Volgens rekwirante was het beroep ook in het geval van de steunregelingen ontvankelijk op grond van het „Montessori”-arrest ⁽⁵⁾.

Individuele steun zonder onderzoeksprocedure:

- In het geval van de individuele steun zonder onderzoeksprocedure diende het beroep in ieder geval op grond van het eerste alternatief van de Mory-rechtspraak ontvankelijk te worden verklaard, aangezien de Commissie dienaangaande geen diepgaande onderzoeksprocedure heeft ingeleid.

⁽¹⁾ Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH.

⁽²⁾ Besluit (EU) 2016/789 betreffende de door Duitsland ten uitvoer gelegde staatssteun SA 21121 (C-29/08) (ex NN 54/07) met betrekking tot de financiering van luchthaven Frankfurt-Hahn en de financiële betrekkingen tussen de luchthaven en Ryanair (PB 2016, L 134, blz. 46).

⁽³⁾ Arrest van het Hof van 12 juli 1990, Société CdF Chimie azote et fertilisants SA en Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA/Commissie (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301).

⁽⁴⁾ Arrest van het Hof van 17 september 2015, Mory SA e.a./Europese Commissie (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609).

⁽⁵⁾ Arrest van het Hof van 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl e.a. (C-622/16 P–C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873).

Hogere voorziening ingesteld op 14 juni 2019 door ClientEarth tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 4 april 2019 in zaak T-108/17, ClientEarth/Commissie

(Zaak C-458/19 P)

(2019/C 263/40)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: ClientEarth (vertegenwoordiger: A. Jones, barrister)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie en Europees Agentschap voor chemische stoffen

Conclusies

- het arrest van het Gerecht in zaak T-108/17 vernietigen;
- de zaak terugverwijzen naar het Gerecht, of, subsidiair,
- het arrest van het Gerecht in zaak T-108/17 vernietigen en
- het verzoek tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond verklaren en derhalve het litigieuze besluit nietig verklaren en, in ieder geval,
- de Commissie verwijzen in de kosten, daaronder begrepen de kosten van de interveniërende partijen, in eerste aanleg en in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: onjuiste rechtsopvatting door te verklaren dat het beroep voor het Gerecht slechts de rechtmatigheid van het besluit over het verzoek tot interne herziening kan betreffen en niet de toereikendheid of andere aspecten van de autorisatieaanvraag alsmede dat de middelen en argumenten die voor het Gerecht worden aangevoerd in een beroep tot nietigverklaring van een besluit waarbij een verzoek tot interne herziening wordt afgewezen, alleen in aanmerking kunnen worden genomen indien deze middelen en argumenten door de verzoeker reeds in het verzoek tot interne herziening naar voren zijn gebracht, en voorts door te oordelen dat bepaalde onderdelen van rekwirantes beroep tot nietigverklaring op die gronden niet-ontvankelijk zijn.

Tweede middel: onjuiste rechtsopvatting door de toepassing van een te hoge bewijsstandaard voor niet-gouvernementele organisaties (ngo's) die op grond van de artikelen 10 en 12 van de Aarhus-verordening ⁽¹⁾ een procedure zijn gestart.

Derde middel: onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het beperken van de hoeveelheid geproduceerde of gebruikte nieuwe ZZS ⁽²⁾ middels het gebruik van een gerecycleerde versie van de ZZS zich verdraagt met de REACH-verordening ⁽³⁾ en de grondslag kan zijn voor een relevant onderzoek naar alternatieven.

Vierde middel: onjuiste rechtsopvatting door de conformiteitsbeoordeling van artikel 60, lid 7, van de REACH-verordening aldus uit te leggen dat deze louter van formele aard is en dat niet hoeft te worden geverifieerd of de informatie in het verzoek daadwerkelijk voldoet aan de voorschriften van artikel 62 en bijlage I.

Vijfde middel: onjuiste rechtsopvatting door artikel 60, lid 4, van de REACH-verordening aldus uit te leggen dat een conclusie omtrent de afweging van de risico's en voordelen kan worden bereikt zonder dat informatie die betrekking heeft op de risico's en voldoet aan de vereisten van bijlage I beschikbaar is.

Zesde middel: onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat in het licht van artikel 60, lid 2, en artikel 62, lid 4, onder d), van de REACH-verordening dient te worden vastgesteld dat alleen gegevens met betrekking tot de intrinsieke eigenschappen van een stof die in bijlage XIV bij de REACH-verordening zijn opgenomen relevant zijn voor de risicobeoordeling van artikel 60, lid 4, eerste zin.

Zevende middel: onjuiste rechtsopvatting van het Gerecht bij de uitlegging van het voorzorgsbeginsel.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1367/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 6 september 2006 betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen (PB 2006, L 264, blz. 13).

⁽²⁾ Zeer zorgwekkende stof.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB 2006, L 396, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 18 juni 2019 door Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 9 april 2019 in zaak T-371/17, Qualcomm en Qualcomm Europe/Commissie

(Zaak C-466/19 P)

(2019/C 263/41)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. (vertegenwoordigers: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, advogado, M. Davilla, dikigoros)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht vernietigen;
- besluit C(2017) 2258 final van de Commissie van 31 maart 2017 betreffende een procedure krachtens artikel 18, lid 3, en artikel 24, lid 1, onder d), van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad ⁽¹⁾ in zaak AT.39711 — Qualcomm (afbraakprijzen) (hierna: „litigieuze besluit”), nietig verklaren;
- subsidiair, de zaak terug verwijzen naar het Gerecht om te oordelen overeenkomstig het arrest van het Hof van Justitie, en,
- de Commissie verwijzen in de kosten van zowel de procedure in hogere voorziening als de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: het Gerecht heeft door rekwirante aangevoerde argumenten niet behandeld.

Tweede middel: de vaststelling dat het litigieuze besluit deugdelijk gemotiveerd was is gebaseerd op kennelijke feitelijke en juridische dwalingen en een ontoereikende motivering.

Derde middel: de vaststelling dat de bij het litigieuze besluit gevraagde inlichtingen noodzakelijk waren, is gebaseerd op kennelijke feitelijke en juridische dwalingen, een onjuiste opvatting van het bewijsmateriaal, een ontoereikende motivering en de afwezigheid van een onderzoek van het geheel van het relevante bewijsmateriaal.

Vierde middel: de vaststelling dat de bij het litigieuze besluit gevraagde inlichtingen evenredig waren is gebaseerd op kennelijke feitelijke en juridische beoordelingsfouten, een onjuiste opvatting van het bewijsmateriaal en een ontoereikende motivering.

Vijfde middel: het Gerecht heeft de regels inzake de bewijslast voor vermeende inbreuken op artikel 102 VWEU onjuist toegepast.

Zesde middel: het Gerecht heeft vaststellingen gedaan die het recht om niet tegen zichzelf te hoeven getuigen, schenden.

(¹) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB 2003, L 1, blz. 1).

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 11 juni 2019 — Frank/Commissie

(Zaak T-478/16) ⁽¹⁾

*(„Onderzoek en technologische ontwikkeling — Kaderprogramma voor onderzoek en innovatie (2014-2020) —
Oproepen tot het indienen van voorstellen en verwante activiteiten op grond van het ERC-werkprogramma 2016 —
Besluit van het ERCEA houdende afwijzing van een subsidieaanvraag wegens niet-subsidiabiliteit —
Administratief beroep bij de Commissie — Stilzwijgende verwerping — Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid —
Uitdrukkelijke verwerping — Recht op effectieve rechterlijke bescherming”)*

(2019/C 263/42)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Regine Frank (Bonn, Duitsland) (vertegenwoordiger: S. Conrad, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyal, L. Mantl en B. Conte als gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU strekkende tot nietigverklaring van de besluiten van de Commissie van 17 juni 2016 en 16 september 2016 waarbij het administratief beroep dat verzoekster had ingesteld krachtens artikel 22, lid 1, van verordening (EG) nr. 58/2003 van de Raad van 19 december 2002 tot vaststelling van het statuut van de uitvoerende agentschappen waaraan bepaalde taken voor het beheer van communautaire programma's worden gedelegeerd (PB 2003, L 11, blz. 1), respectievelijk stilzwijgend en uitdrukkelijk wordt verworpen.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 475 van 19.12.2016.

Arrest van het Gerecht van 12 juni 2019 — RV/Commissie(Zaak T-167/17) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Ambtenaren — Artikel 42 quater van het Statuut — Verlof in het belang van de dienst — Automatische pensionering — Niet voor beroep vatbare handeling — Gedeeltelijke niet-ontvankelijkheid — Werkingssfeer van de wet — Aanvoering ambtsshalve — Letterlijke, contextuele en teleologische uitlegging”)

(2019/C 263/43)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: RV (vertegenwoordigers: aanvankelijk J.-N. Louis en N. de Montigny, vervolgens J.-N. Louis, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Berscheid en D. Martin, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Steele en D. Nessaf, vervolgens J. Steele en M. Rantala, en tenslotte J. Steele en C. González Argüelles, gemachtigden) en Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bauer en R. Meyer, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU strekkende tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 21 december 2016 om verzoeker krachtens artikel 42 quater van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie op verlof in het belang van de dienst te plaatsen en hem tegelijkertijd krachtens de vijfde alinea van die bepaling automatisch te pensioneren

Dictum

- 1) Het besluit van de Europese Commissie van 21 december 2016 waarbij RV op verlof in het belang van de dienst is geplaatst en gelijktijdig automatisch is gepensioneerd, wordt nietig verklaard.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Commissie draagt haar eigen kosten en die van RV, daaronder begrepen die van de procedure in kort geding.
- 4) Het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 144 van 8.5.2017.

Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — CC/Parlement(Zaak T-248/17 RENV) ⁽¹⁾**(„Aansprakelijkheid — Openbare dienst — Aanwerving — Algemeen vergelijkend onderzoek EUR/A/151/98 — Fouten die het Europees Parlement bij het beheer van de reservelijst heeft gemaakt — Materiële schade”)**

(2019/C 263/44)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: CC (vertegenwoordigers: G. Maximini en C. Hölzer, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: M. Ecker en E. Despotopoulou, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU tot verkrijging van een vergoeding voor de schade die verzoekster zou hebben geleden als gevolg van verschillende fouten van het Parlement bij het beheer van de reservelijst van algemeen vergelijkend onderzoek EUR/A/151/98

Dictum

- 1) Het Europees Parlement wordt veroordeeld tot betaling van het bedrag van 6 000 EUR aan CC.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Het Parlement wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 133 van 5.5.2012 (zaak aanvankelijk ingeschreven bij het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie onder nummer F-9/12, en op 1 september 2016 overgedragen aan het Gerecht van de Europese Unie).

Arrest van het Gerecht van 11 juni 2019 — TO/EEA(Zaak T-462/17) ⁽¹⁾**(„Openbare dienst — Arbeidscontractanten — Overeenkomst voor bepaalde tijd — Ontslag tijdens ziekteverlof — Artikel 16 RAP — Artikel 48, onder b), RAP — Artikel 26 van het Statuut — Behandeling van persoonsgegevens — Artikel 84 RAP — Psychisch geweld”)**

(2019/C 263/45)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: TO (vertegenwoordiger: N. Lhoëst, advocaat)

Verwerende partij: Europees Milieuagentschap (vertegenwoordigers: O. Cornu, gemachtigde, bijgestaan door B. Wägenbaur, advocaat)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: aanvankelijk D. Nessaf en J. Van Pottelberge, vervolgens J. Van Pottelberge en J. Steele, gemachtigden) en Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bauer en R. Meyer, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU, ten eerste tot nietigverklaring van het besluit van 22 september 2016 waarbij de uitvoerend directeur van het EAA verzoeksters aanstelling als arbeidscontractant heeft beëindigd en van het besluit van 20 april 2017 waarbij die directeur haar klacht tegen het besluit van 22 september 2016 heeft afgewezen, en ten tweede tot vergoeding van de schade die verzoekster zou hebben geleden

Dictum

- 1) Het besluit van 22 december 2016 waarbij de uitvoerend directeur van het Europees Milieuagentschap (EAA) de aanstelling van TO als arbeidscontractant heeft beëindigd wordt nietig verklaard.
- 2) Het EAA wordt veroordeeld tot betaling aan TO van een bedrag bestaande in één maand bezoldiging uit hoofde van de opzeggingstermijn en van één derde van haar basissalaris per voltooide maand van de proeftijd, met aftrek van de door haar reeds ontvangen ontslagvergoeding.
- 3) Het EAA wordt veroordeeld tot betaling van een bedrag van 6 000 EUR aan TO.
- 4) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 5) Het EAA draagt zijn eigen kosten en de kosten van TO.
- 6) Het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 347 van 16.10.2017.

Arrest van het Gerecht van 12 juni 2019 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst/EUIPO — IOS Finance EFC (IOS FINANCE)

(Zaak T-583/17) ⁽¹⁾

(„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk IOS FINANCE — Ouder nationaal beeldmerk EOS — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001]”)

(2019/C 263/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: B. Sorg, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: A. Söder, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: IOS Finance EFC, S.A. (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordiger: J.L. Rivas Zurdo, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 6 juni 2017 (zaak R 2262/2016-2) inzake een oppositieprocedure tussen EOS Deutscher Inkasso-Dienst en IOS Finance EFC

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 338 van 9.10.2017.

Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — Visi/one/EUIPO — EasyFix (Informatieschermen voor voertuigen)

(Zaak T-74/18) (¹)

(„Gemeenschapsmodel — Nietigheidsprocedure — Gemeenschapsmodel ingeschreven voor een informatiebladhouder voor voertuigen — Ouder model — Bewijs van de openbaarmaking — Artikel 7 van verordening (EG) nr. 6/2002 — Nietigheidsgrond — Geen eigen karakter — Geïnformeerde gebruiker — Mate van vrijheid van de ontwerper — Geen verschillende algemene indruk — Artikel 6 en artikel 25, lid 1, onder b), van verordening nr. 6/2002”)

(2019/C 263/47)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Visi/one GmbH (Remscheid, Duitsland) (vertegenwoordigers: H. Bourree en M. Bartz, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: S. Hanne en D. Walicka, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: EasyFix GmbH (Wenen, Oostenrijk)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de derde kamer van beroep van het EUIPO van 4 december 2017 (zaak R 1424/2016-3) inzake een nietigheidsprocedure tussen EasyFix en Visi/one

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Visi/one GmbH en het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), zullen hun eigen kosten dragen.

(¹) PB C 112 van 26.3.2018.

Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — MPM-Quality/EUIPO — Elton hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Zaak T-75/18) (¹)

(„Uniemerk — Procedure tot vervallenverklaring — Uniebeeldmerk MANUFACTURE PRIM 1949 — Normaal gebruik van het merk — Motiveringsplicht”)

(2019/C 263/48)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Tsjechië) (vertegenwoordiger: M. Kyjovský, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Gája, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Elton hodinářská, a.s. (Nové Město nad Metují, Tsjechië) (vertegenwoordiger: T. Matoušek, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 5 december 2017 (zaak R 556/2017-4) inzake een procedure tot vervallenverklaring tussen MPM-QUALITY en ELTON hodinářská

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) MPM-QUALITY v.o.s. wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO).
- 3) ELTON hodinářská, a.s. draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 122 van 26.3.2018.

Arrest van het Gerecht van 11 juni 2019 — De Esteban Alonso/Commissie(Zaak T-138/18) ⁽¹⁾

(„Openbare dienst — Voormalige ambtenaren — Onderzoek van OLAF — Zaak, Eurostat’ — Mededeling aan nationale gerechtelijke autoriteiten van informatie over feiten die aanleiding kunnen geven tot strafrechtelijke vervolging — Geen voorafgaande kennisgeving aan de mogelijkerwijs betrokken ambtenaren — Schade die verzoeker stelt te hebben geleden schade ten gevolge van de handelwijze van OLAF en de Commissie in de loop van het geding — Immateriële, lichamelijke en materiële schade — Oorzakelijk verband”)

(2019/C 263/49)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Frankrijk) (vertegenwoordiger: C. Huglo, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Striani en J. Baquero Cruz, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU tot vergoeding van de immateriële, lichamelijke en materiële schade die verzoeker stelt te hebben geleden

Dictum

- 1) De Europese Commissie wordt veroordeeld tot betaling van 62 000 EUR aan Fernando De Esteban Alonso ter vergoeding van de door hem geleden immateriële schade.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Commissie draagt haar eigen kosten en die van De Esteban Alonso.

⁽¹⁾ PB C 190 van 4.6.2018.

Arrest van het Gerecht van 12 juni 2019 — Biedermann Technologies/EUIPO (Compliant Constructs)(Zaak T-291/18) ⁽¹⁾

(„Uniemeerk — Aanvraag voor Uniewoordmerk Compliant Constructs — Absolute weigeringsgrond — Beschrijvend karakter — Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 263/50)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Jacob, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: W. Schramek en M. Fischer, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 5 maart 2018 (zaak R 1626/2017-4) inzake een aanvraag tot inschrijving van het woordteken Compliant Constructs als Uniemark

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Biedermann Technologies GmbH & Co. KG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 231 van 2.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 12 juni 2019 — Advance Magazine Publishers/EUIPO — Enovation Brands (VOGUE)

(Zaak T-346/18) ⁽¹⁾

(„Uniemark — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk VOGUE — Ouder Uniewoordmerk VOGA — Opschorting van de administratieve procedure — Regel 20, lid 7, onder c), van verordening (EG) nr. 2868/95 [thans artikel 71, lid 1, van gedelegeerde verordening (EU) 2018/625] — Regel 50, lid 1, van verordening nr. 2868/95”)

(2019/C 263/51)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: T. Alkin, barrister, en N. Hine, solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: D. Gája en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: R. Almaraz Palmero, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 27 maart 2018 (zaak R 259/2017-4) inzake een oppositieprocedure tussen Enovation Brands en Advance Magazine Publishers

Dictum

- 1) De beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 27 maart 2018 (zaak R 259/2017-4) wordt vernietigd.
- 2) Het EUIPO zal zijn eigen kosten dragen alsmede die van Advance Magazine Publishers, Inc.
- 3) Enovation Brands, Inc. zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 268 van 30.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)

(Zaak T-357/18) (¹)

(„Uniemeerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniebeeldmerk HOSPITAL DA LUZ — Ouder nationaal beeldmerk clínica LALUZ — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 263/52)

Procestaal: Portugees

Partijen

Verzoekende partij: Luz Saúde, SA (Lissabon, Portugal) (vertegenwoordigers: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, M. Barros Silva en G. Moreira Rato, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: J. Crespo Carrillo, I. Ribeiro da Cunha en H. O'Neill, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Clínica La Luz, S.L. (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: I. Temiño Cenicerós, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 4 april 2018 (zaak R 2084/2017-4) inzake een oppositieprocedure tussen Clínica La Luz en Luz Saúde

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Luz Saúde, SA wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 268 van 30.7.2018.

Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — Innocenti/EUIPO — Gemelli (Innocenti)(Zaak T-392/18) ⁽¹⁾

(„Uniemerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor Uniewoordmerk Innocenti — Ouder nationaal beeldmerk i INNOCENTI — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 263/53)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Innocenti SA (Lugano, Zwitserland) (vertegenwoordiger: N. Ferretti, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: L. Rampini, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Filippo Gemelli (Turijn, Italië) (vertegenwoordigers: aanvankelijk C. Renna, vervolgens F. Canu, advocaten)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 19 april 2018 (zaak R 2336/2010-5) inzake een oppositieprocedure tussen F. Gemelli en Innocenti

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Innocenti SA wordt verwezen in haar eigen kosten alsmede in de kosten die het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) en Filippo Gemelli zijn opgekomen in de onderhavige procedure.

⁽¹⁾ PB C 285 van 13.8.2018.

Arrest van het Gerecht van 13 juni 2019 — Pielczyk/EUIPO — Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM)(Zaak T-398/18) ⁽¹⁾

(„Uniemerk — Nietigheidsprocedure — Uniebeeldmerk DERMÆPIL sugar epil system — Ouder nationaal beeldmerk dermépil — Relatieve weigeringsgrond — Normaal gebruik van het merk — Artikel 57, leden 2 en 3, van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 64, leden 2 en 3, van verordening (EU) 2017/1001] — Verwarringsgevaar — Artikel 53, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 60, lid 1, onder a), van verordening nr. 2017/1001], gelezen in samenhang met artikel 8, lid 1, onder b), van die verordening [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening nr. 2017/1001] — Vergelijking van de waren”)

(2019/C 263/54)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Radoslaw Pielczyk (Klijndijk, Nederland) (vertegenwoordiger: K. Kielar, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: H. O'Neill en K. Kompari, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Frankrijk) (vertegenwoordiger: C. Bercial Arias, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 13 april 2018 (gevoegde zaken R 979/2017-4 en R 1070/2017-4) inzake een nietigheidsprocedure tussen Thalgo TCH en Pielczyk

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Radoslaw Pielczyk wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 285 van 13.8.2018.

Arrest van het Gerecht van 6 juni 2019 — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Weergave van een achthoek)

(Zaak T-449/18) ⁽¹⁾

(„Uniemark — Aanvraag voor een Uniebeeldmerk dat een achthoek weergeeft — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”)

(2019/C 263/55)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Ortlieb Sportartikel GmbH (Heilsbronn, Duitsland) (vertegenwoordigers: A. Wulff en K. Schmidt-Hern, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: M. Fischer, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 27 april 2018 (zaak R 1634/2017-1) inzake een aanvraag tot inschrijving als Uniemark van een beeldteken dat een achthoek weergeeft

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Ortlieb Sportartikel GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 311 van 3.9.2018.

Beroep ingesteld op 24 juni 2019 — VK/Raad**(Zaak T-151/18)**

(2019/C 263/56)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* VK (vertegenwoordiger: K. Lara, advocaat)*Verwerende partij:* Raad van de Europese Unie**Conclusies**

- besluit (GBVB) 2018/141 van de Raad van 29 januari 2018 tot wijziging van besluit 2011/72/GBVB betreffende restrictieve maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten vanwege de situatie in Tunesië (PB 2018, L 25, blz. 38) en besluit (GBVB) 2019/135 van de Raad van 28 januari 2019 tot wijziging van besluit 2011/72/GBVB betreffende restrictieve maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten vanwege de situatie in Tunesië (PB 2019, L 25, blz. 23), nietig verklaren, voor zover die besluiten verzoeker betreffen;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de artikelen 31, 46 en 55 van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie. In dit verband voert verzoeker aan dat een bewarende maatregel tot bevrozing en confiscatie krachtens deze bepalingen gebaseerd moet zijn op een beslissing van de verzoekende staat die partij is bij het verdrag of op een uiteenzetting van de relevante feiten door die verzoekende staat met een beschrijving van de gevraagde maatregelen. Volgens verzoeker zijn de beperkende maatregelen echter opgelegd en verlengd zonder dat zelfs maar een summier uiteenzetting van de verweten feiten is gegeven. Bovendien verzoekt Tunesië niet om handhaving van de bestreden beperkende maatregelen.
2. Tweede middel, ontleend aan een kennelijk onjuiste beoordeling door de Raad die van mening was dat hij geen rekening diende te houden met de door verzoeker overgelegde bewijzen en de door hem uiteengezette argumenten en hij geen aanvullende verificaties bij de Tunesische autoriteiten diende te verrichten, terwijl die bewijzen en argumenten legitieme twijfel konden wekken aangaande de betrouwbaarheid van de verstrekte informatie.
3. Derde middel, ontleend aan misbruik van bevoegdheid door de Raad, aangezien deze de medeplichtige is van de Tunesische autoriteiten wier enige doel is de onrechtvaardige en onrechtmatige ontvreemding van verzoekers eigendom te rechtvaardigen zonder dat deze laatste zich heeft kunnen verdedigen of de mogelijkheid heeft gekregen om beroep in te stellen.

Beroep ingesteld op 23 mei 2019 — AMVAC/Commissie**(Zaak T-317/19)**

(2019/C 263/57)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: C. Mereu, M. Grunchard en S. Englebert, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2019/344 van de Commissie van 28 februari 2019 nietig verklaren; ⁽¹⁾
- verweester verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel: de vaststelling van de bestreden verordening is gebaseerd op een kennelijke beoordelingsfout.
2. Tweede middel: de bestreden verordening werd vastgesteld na een procedure waarin de rechten van verdediging van verzoeker niet werden eerbiedigd.
3. Derde middel: de vaststelling van de bestreden verordening is in strijd met het beginsel van rechtszekerheid.
4. Vierde middel: de vaststelling van de bestreden verordening is in strijd met het evenredigheidsbeginsel.
5. Vijfde middel: de vaststelling van de bestreden verordening is in strijd met het voorzorgsbeginsel.

⁽¹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/344 van de Commissie van 28 februari 2019 tot niet-verlenging van de goedkeuring van de werkzame stof ethoprofos overeenkomstig verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, en tot wijziging van de bijlage bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011 van de Commissie (PB 2019, L 62, blz. 7).

Beroep ingesteld op 6 juni 2019 — UE/Commissie**(Zaak T-338/19)**

(2019/C 263/58)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: UE (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en A. Champetier, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 1 augustus 2018 tot afwijzing van verzoekers verzoek tot erkenning van een beroepsziekte;
- voor zover nodig, nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 5 maart 2019 tot afwijzing van verzoekers klacht tegen het besluit van 5 november 2018;
- vergoeding te gelasten van de door verzoeker gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan een kennelijk onjuiste uitlegging van de redelijkheid van de termijn waarbinnen het verzoek tot erkenning van een beroepsziekte is ingediend.
2. Tweede middel, ontleend aan misbruik van bevoegdheid.
3. Derde middel, ontleend aan schending van de rechten van de verdediging en niet-nakoming van de motiveringsplicht.

Beroep ingesteld op 10 juni 2019 — Santini/Parlement

(Zaak T-345/19)

(2019/C 263/59)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Giacomo Santini (Trento, Italië) (vertegenwoordiger: M. Paniz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de mededeling van het Directoraat-Generaal Financiën van het Europees Parlement, waarin besluit nr. 14/2018 van 12 juli 2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Bureau van het Voorzitterschap van de Tweede Kamer, Italië) en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Presidentiële Raad van de Senaat van de Republiek, Italië) is opgenomen, nietig verklaren en in ieder geval
- de nieuwe vaststelling en de herberekening van de door het Europees Parlement toegekende levenslange toelage nietig verklaren;

- diensgevolge vaststellen en verklaren dat verzoeker recht heeft op behoud van de betrokken levenslange toelage ten belope van de bedragen die hij heeft verkregen en hem toekomen op basis van de wettelijke regeling die voorafgaand aan besluit nr. 14/2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica van kracht was en het Europees Parlement veroordelen tot betaling, aan verzoeker, van alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de gederfde waarde ingevolge de geldontwaarding en de wettelijke rente vanaf de datum waarop de desbetreffende bedragen zijn ingehouden, alsmede
- het Europees Parlement ertoe veroordelen uitvoering te geven aan het te wijzen arrest, de levenslange toelage onmiddellijk en integraal in zijn oorspronkelijke omvang te herstellen en de schade te vergoeden voor zover de verzoekende partij daar recht op heeft.
- In ieder geval, het Europees Parlement verwijzen in alle kosten, waaronder het honorarium van verzoekers advocaat, te vermeerderen met de btw, rechten en belastingen en forfaitaire kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker acht middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de uitsluitende bevoegdheid van het Bureau van het Voorzitterschap van het Europees Parlement

Volgens de verzoekende partij is de herberekening van de Europese toelage onwettig omdat zij, bij ontstentenis van een desbetreffend voorafgaand besluit van het Bureau van het Voorzitterschap van het Europees Parlement — dat nochtans ter zake uitsluitend bevoegd is (zie artikel 25 van het reglement van orde van het Europees Parlement) —, eenzijdig, met terugwerkende kracht en permanent is verricht op basis van een zogenoemde (niet-bestaande) automatische toepassing van besluit nr. 14/2018 van de Camera dei Deputati.

2. Tweede middel: schending van het reglement van orde van het Europees Parlement

De verzoekende partij voert aan dat de herberekening van de Europese toelage onwettig is daar zij in strijd is met artikel 1 van bijlage III bij de regeling inzake de kosten en vergoedingen voor leden van het Europees Parlement die vóór 2009 van kracht was. Aan het einde van zijn ambtstermijn wordt de situatie van een lid van het Europees Parlement ten aanzien van de sociale zekerheid definitief vastgelegd overeenkomstig de op dat tijdstip toepasselijke voorwaarden voor leden van het Italiaans parlement. Eventuele wijzigingen van die voorwaarden, die jaren later worden vastgesteld, kunnen niet retroactief een weerslag hebben op een situatie die intussen door het Europees Parlement is vastgesteld en geregeld overeenkomstig de voorwaarden die van toepassing waren op het tijdstip waarop het recht werd verkregen, waarbij de Camera dei Deputati na dat tijdstip dienaangaande geen beslissingsmacht meer heeft.

3. Derde middel: schending van artikel 28 van het Statuut van de leden van het Europees Parlement

De verzoekende partij acht de herberekening van de Europese levenslange toelage onwettig wegens strijdigheid met artikel 28 van het Statuut van de leden van het Europees Parlement en de artikelen 75 en 76 van de maatregelen ter uitvoering daarvan, die bepalen dat de vóór de inwerkingtreding van het nieuwe Statuut verkregen vergoedingen definitief verworven zijn en overeenkomstig de op dat tijdstip toepasselijke voorwaarden zullen worden gehonoreerd. Volgens verzoeker kan van deze vrijwaringsclausule niet worden afgeweken — laat staan louter door een retroactief en permanent besluit van het Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati — omdat anders die clausule wordt geschonden en afbreuk wordt gedaan aan het gewettigd vertrouwen van de betrokken personen dat de levenslange toelage en het bedrag daarvan niet in negatieve zin zullen worden gewijzigd, en al helemaal niet wanneer die wijziging terugwerkende kracht heeft en voortvloeit uit de toepassing van een willekeurig met terugwerkende kracht ingevoerd berekeningssysteem dat verschilt van dat wat destijds is toegepast.

4. Vierde middel: de beperkende maatregel vertoont de kenmerken van een sanctie en schending van het legaliteitsbeginsel, het beginsel van niet-retroactiviteit en het non-discriminatiebeginsel

De verzoekende partij betoogt dat de herberekening van de levenslange toelage onwettig is daar zij de kenmerken van een sanctie vertoont, één categorie personen (voormalige Italiaanse Parlementsleden) discrimineert en een puur symbolische maatregel vormt waarvan de politieke betekenis losstaat van besparingsdoelstellingen; aangezien de toelage is herberekend overeenkomstig andere voorwaarden dan die welke destijds van toepassing waren en de gevolgen van de herberekening permanent zijn, levert zij een ongerechtvaardigd verschil in behandeling ten opzichte van leden van het Europees Parlement uit andere lidstaten op, alsook ten opzichte van de na 2009 verkozen leden van het Europees Parlement en alle andere burgers in het algemeen, die niet zijn getroffen door een dergelijke beperkende maatregel.

5. Vijfde middel: schending van artikel 1 van het Eerste Protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens

Volgens verzoeker is de toelage een economische prestatie die deel is gaan uitmaken van het individuele vermogen van de Parlementsleden die de toelage ontvangen of die aan de voorwaarden hebben voldaan om deze in de toekomst te ontvangen. Temeer daar de onverwachte vermindering van de toelage het resultaat is van een herberekening ervan die met terugwerkende kracht is verricht aan de hand van verschillende verrekeningscriteria die door de Camera dei Deputati eenzijdig en willekeurig zijn vastgelegd, komt de toelage in feite neer op een belasting op het individuele vermogen van de Parlementsleden, die als zodanig uitsluitend bij wet kan worden vastgesteld en hoe dan ook moet worden gerechtvaardigd op grond van een specifiek algemeen belang, dat in casu niet is ingeroepen en hoe dan ook niet bestaat aangezien die nieuwe vaststelling van de toelagen geen wezenlijke besparing oplevert.

6. Zesde middel: schending van het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van bescherming van verworven rechten

De verzoekende partij concludeert tot onwettigheid wegens kennelijke schending van het beginsel van zekerheid van de regelgeving en de rechtsverhoudingen, alsmede van de beginselen van gewettigd vertrouwen en bescherming van verworven rechten. Volgens hem heeft de herberekening van de toelage terugwerkende kracht doordat daarbij achteraf een andere methodologie voor de vaststelling van de toelage moet worden gebruikt dan die welke destijds is toegepast, die tot een — definitieve en permanente — aanzienlijke vermindering van het bedrag daarvan (in het onderhavige geval minstens 50 %) leidt, terwijl de begunstigde van de toelage het recht ruim vóór de vaststelling van het genoemde besluit heeft verworven. Daarmee werd het vanzelfsprekende en gewettigde vertrouwen van de adressaten in de efficiënte en de ononderbroken stabiele toepassing van de toelage volledig beschaamd, aangezien geen enkele reden is opgegeven die als rechtvaardiging kan dienen voor een dergelijk radicaal en permanent effect op reeds bestaande situaties die intussen sinds geruime tijd zijn geregeld.

7. Zevende middel: schending van het redelijkheidsbeginsel, het beginsel van gelijke behandeling, het non-discriminatiebeginsel en het solidariteitsbeginsel

Volgens de verzoekende partij is de maatregel onwettig omdat hij is vastgesteld zonder motivering voor de gronden en het doel daarvan en de grenzen van een toegestane uitzonderingsmaatregel overschrijdt, zodat hij onmiskenbaar in strijd is met het beginsel van wezenlijke gelijkheid en redelijkheid.

8. Achtste middel: andere middelen inzake schending van de beginselen van redelijkheid, van evenredigheid, van gelijke behandeling, van non-discriminatie en van solidariteit

De verzoekende partij acht de betrokken maatregel onwettig wegens strijdigheid met de beginselen van redelijkheid, van evenredigheid, van solidariteit en van gelijke behandeling omdat die maatregel: 1) het bijdragesysteem met terugwerkende kracht toepast op personen aan wie de toelage geruime tijd vóór besluit nr. 14/2018 van de Camera dei Deputati is toegekend, of zelfs lang vóór de inwerkingtreding van het bij de zogenoemde *Reforma Dini* (*Dini-hervorming*) (1996) ingevoerde bijdragesysteem; 2) de rechtsstatus van de ten aanzien van het voormalige Parlements lid ingehouden bijdragen wijzigt zonder evenwel iets te vermelden over de directe belastingen die door de Camera als vervangende belasting worden ingehouden; 3) de retroactieve toepassing van een bijdragesysteem voorschrijft, dat echter noch wat de voorwaarden, noch wat het doel betreft op een bijdragesysteem lijkt; 4) blijkt geeft van een irrationele en onjuiste toepassing van de omzettingsscoëfficiënten en de op waarschijnlijkheid gebaseerde berekeningscriteria, waarbij de reeds bekende feiten uit het verleden in aanmerking worden genomen en niet de toekomstige evolutie; 5) erop duidt dat het duidelijk de bedoeling is om de bijdragen voor de toelagen gelijk te schakelen met de socialezekerheidsbijdragen voor werknemers uit de publieke sector, terwijl het in wezen om emolumenten van andere aard gaat.

Beroep ingesteld op 10 juni 2019 — Ceravolo/Parlement

(Zaak T-346/19)

(2019/C 263/60)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italië) (vertegenwoordiger: M. Paniz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de mededeling van het Directoraat-Generaal Financiën van het Europees Parlement, waarin besluit nr. 14/2018 van 12 juli 2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Bureau van het Voorzitterschap van de Tweede Kamer, Italië) en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Presidentiële Raad van de Senaat van de Republiek, Italië) is opgenomen, na de onwettigheid daarvan — wegens schending van het beginsel van gewettigd vertrouwen, van het beginsel van bescherming van verworven rechten, van het redelijkheids-, het evenredigheids- en het legaliteitsbeginsel, van de artikelen 6 en 14 EVRM en van artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM, alsmede van de artikelen 27 en 28 van het Statuut van de leden van het Europees Parlement en de artikelen 75 en 76 van de maatregelen ter uitvoering daarvan — te hebben vastgesteld, nietig verklaren en in ieder geval de nieuwe vaststelling en de herberekening van de door het Europees Parlement toegekende levenslange toelage nietig verklaren;
- diensgevolge vaststellen en verklaren dat verzoeker recht heeft op behoud van de door het Europees Parlement toegekende levenslange toelage ten belope van de bedragen die hij heeft verkregen en die hem toekomen op basis van de wettelijke regeling die voortgaand aan besluit nr. 14/2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica van kracht was, het Europees Parlement veroordelen tot betaling, aan verzoeker, van alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de gederfde waarde ingevolge de geldontwaarding en de wettelijke rente vanaf de datum waarop de desbetreffende bedragen zijn ingehouden, alsmede het Europees Parlement ertoe veroordelen uitvoering te geven aan het te wijzen arrest, de levenslange toelage onmiddellijk en integraal in zijn oorspronkelijke omvang te herstellen en de schade te vergoeden voor zover het daartoe gehouden is;
- in ieder geval, het Europees Parlement verwijzen in alle kosten, waaronder het honorarium van verzoekers advocaat, te vermeerderen met de btw, rechten en belastingen en forfaitaire kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn die welke zijn aangevoerd in zaak T-345/19, Santini/Parlement.

Beroep ingesteld op 10 juni 2019 — Falqui/Parlement

(Zaak T-347/19)

(2019/C 263/61)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Enrico Falqui (Firenze, Italië) (vertegenwoordigers: F. Sorrentino en A. Sandulli, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Gerecht de bestreden nota nietig te verklaren en het Europees Parlement te veroordelen hem de bedragen te betalen die tijdens de procedure ten onrechte zijn ingehouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen nota nr. D(2019) 14406 van het Directoraat-Generaal Financiën van het Europees Parlement van 11 april 2019 betreffende de nieuwe vaststelling van het pensioen dat hij als voormalig lid van het Europees Parlement geniet.

Ter onderbouwing van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het besluit van het Bureau van het Voorzitterschap van het Europees Parlement van 19 mei en 9 juli 2008 houdende „Maatregelen ter uitvoering van het Statuut van de leden van het Europees Parlement”

— Met dit middel voert verzoeker aan dat, gelet op het feit dat overeenkomstig artikel 75, lid 2, van het besluit van 19 mei en 9 juli 2008 houdende „Maatregelen ter uitvoering van het Statuut van de leden van het Europees Parlement” de vóór de datum van inwerkingtreding van het Statuut verworven ouderdomspensioenrechten „verworven blijven”, de verwijzing in de destijds toepasselijke zogenoemde ouderdomspensioenregeling naar de nationale regeling moet worden beschouwd als een kruisverwijzing (naar de op dat tijdstip toepasselijke regeling), aangezien de pensioenrechten die voormalige leden van het Europees Parlement vóór de inwerkingtreding van het Statuut hebben verworven, niet vatbaar zijn voor wijziging door latere regelingen.

2. Tweede middel: het Europees Parlement had een ongeldige nationale regeling niet mogen toepassen

— Verzoeker stelt in dit verband dat de bij besluit nr. 14/2018 van het Ufficio di presidenza della Camera dei deputati italiana (Bureau van het Voorzitterschap van de Italiaanse Tweede Kamer) ingevoerde regeling — in het licht van de Italiaanse rechtsorde — ongeldig is.

— De Camera eiste namelijk dat de levenslange toelagen ten gunste van voormalige Tweede Kamerleden zouden worden herberekend door het zogenoemde bijdragesysteem ook toe te passen op de toelagen die in tijdvakken vóór 2012 waren verworven, welke aan alle werknemers uit de publieke en de private sector waren uitgekeerd op basis van een pro-ratasysteem, en zelfs op de toelagen die in tijdvakken vóór 1996 waren verworven, welke aan alle werknemers uit de publieke en de private sector waren uitgekeerd op basis van een zuiver betalingssysteem. Om het bijdragesysteem retroactief ook toe te passen ten aanzien van periodes waarin het in Italië nog niet bestond, heeft de Camera een verdraaid en irrationeel berekeningssysteem zonder actuariële basis vastgesteld.

— De betrokken hervorming is overigens ook onwettig daar de aangelegenheid van de levenslange toelagen voor parlementsleden, althans de fundamentele aspecten daarvan, moet worden geregeld bij wet en niet in een reglement van orde (artikel 69 van de Italiaanse Grondwet).

— Bovendien doet die hervorming afbreuk aan het gewettigd vertrouwen dat de voormalige Tweede Kamerleden mogen stellen in de stabiliteit van hun pensioen en is zij daarmee in strijd met het beginsel van bescherming van het vertrouwen, dat ook in de Italiaanse rechtsorde een algemeen beginsel vormt.

3. Derde middel: onrechtmatige toepassing door het Europees Parlement van een nationale regeling die in strijd is met de grondbeginselen van de rechtsorde van de Unie en in de eerste plaats met het beginsel van bescherming van het vertrouwen. Schending van het beginsel van voorrang van het Unierecht.

— Met dit middel betoogt verzoeker dat de hervorming van de levenslange toelagen voor voormalige leden van de Italiaanse Tweede Kamer, door het bedrag van die toelagen ex post op onvoorzienbare wijze, abrupt en zonder adequate vrijwaringsclausules opnieuw vast te stellen, een grove schending van het beginsel van gewettigd vertrouwen vormt, dat een van de grondbeginselen van de Europese rechtsorde is.

— Om die reden kon die hervorming niet worden toegepast door het Europees Parlement: volgens de algemene beginselen die van toepassing zijn op de verhoudingen tussen rechtsordes, stoot de toepassing van regels uit een bepaalde rechtsorde in een andere rechtsorde ingevolge verwijzing (een dynamische verwijzing of een kruisverwijzing als in casu) op een duidelijke tegenwoordige: aan een verwijzing kan geen gevolg worden gegeven wanneer de regel uit de rechtsorde van herkomst in strijd is met de grondbeginselen van de rechtsorde van bestemming. Bovendien dient een nationale regeling die in strijd is met een Europese bepaling, wegens de voorrang van het Europees recht — dat het kernbeginsel van de Unie vormt —, buiten toepassing te worden gelaten om een eenvormige bescherming van de burgers door het Europees recht op het gehele grondgebied van de Europese Unie te waarborgen.

Beroep ingesteld op 10 juni 2019 — Poggiolini/Parlement**(Zaak T-348/19)**

(2019/C 263/62)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Danilo Poggiolini (Rome, Italië) (vertegenwoordigers: F. Sorrentino en A. Sandulli, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Gerecht de bestreden nota nietig te verklaren en het Europees Parlement te veroordelen hem de bedragen te betalen die tijdens de procedure ten onrechte zijn ingehouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen nota nr. D(2019) 14435 van het Directoraat-Generaal Financiën van het Europees Parlement van 11 april 2019 betreffende de nieuwe vaststelling van het pensioen dat hij als voormalig lid van het Europees Parlement geniet.

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in zaak T-347/19, Falqui/Europees Parlement.

Beroep ingesteld op 6 juni 2019 — Cyprus/EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)**(Zaak T-351/19)**

(2019/C 263/63)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Republiek Cyprus (vertegenwoordigers: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, en V. Marsland, solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Griekenland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — inschrijvingsaanvraag nr. 12 172 276

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 9 april 2019 in zaak R 2297/2017-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van verweerder in zijn eigen kosten en in die van verzoekster.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 59, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 14 juni 2019 — Italië/Commissie

(Zaak T-357/19)

(2019/C 263/64)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: P. Gentili, avvocato dello Stato, en G. Palmieri, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht uitvoeringsbesluit C(2019) 2652 final van de Commissie van 3 april 2019 houdende goedkeuring van het „Grande Progetto Nazionale Banda Ultra Larga — Aree Bianche” (GP BUL) [„Groot Nationaal Ultrabreedbandproject — Witte Gebieden” (GP BUL)] voor een subsidiabele kostprijs van 941 022 670 EUR, dat haar op 4 april 2019 ter kennis is gebracht, nietig te verklaren, voor zover het de door de begunstigde gemaakte btw-kosten uitsluit van de bijdrage uit het EFRO, maar anderzijds bepaalt dat die kosten in de bijdrage zullen worden opgenomen, en de Europese Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster vier middelen aan.

1. Met het eerste middel voert verzoekster aan dat artikel 69, lid 3, onder c), van verordening nr. 1303/2013 ⁽¹⁾ is geschonden omdat geen van de drie redenen voor uitsluiting van de btw-kosten beantwoordt aan een van de gevallen waarin de btw overeenkomstig de nationale btw-wetgeving kan worden teruggevorderd.
2. Het tweede middel is ontleend aan schending van de bepalingen van richtlijn 2006/112 ⁽²⁾ betreffende de btw-plichtigen (artikelen 9 en 13) en de btw-kantoren (artikelen 206 en 250), niet-eerbiediging van de nationale grondwet en de basisstructuren van de lidstaten (artikel 4, lid 2, VEU) en schending van artikel 69, lid 3, onder c), van verordening nr. 1303/2013. Verzoekster stelt dienaangaande dat het niet gerechtvaardigd is om aan te nemen dat de voorbelasting die MiSE als begunstigde van de bijdrage uit het EFRO heeft betaald, terugvorderbaar is omdat een ander ministerie (dat van Financiën) die voorbelasting als belastinginkomst heeft geïnd.
3. Het derde middel berust op schending van de artikelen 9, 11, 13 en 28 van richtlijn 2006/112. Volgens verzoekster sluit het feit dat Infratel een *inhouse*vennootschap van MiSE is niet uit dat voor de overdrachten van goederen en diensten door Infratel aan MiSE facturen worden opgesteld waarop btw in rekening wordt gebracht.
4. Het vierde middel is gebaseerd op schending van artikel 61, lid 8, en artikel 69, lid 3, onder c), van verordening nr. 1303/2013. Verzoekster voert aan dat het betrokken project met staatssteun wordt medegefinancierd uit het EFRO. Het kan dus niet worden beschouwd als een inkomstgenererend project.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1303/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij en algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds en het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad (PB 2013, L 347, blz. 320).

⁽²⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Beroep ingesteld op 14 juni 2019 — Daimler/Commissie

(Zaak T-359/19)

(2019/C 263/65)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Daimler AG (Stuttgart, Duitsland) (vertegenwoordigers: Rechtsanwälte N. Wimmer, C. Arhold en G. Ollinger)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2019) 2359 van de Commissie van 3 april 2019, dat is vastgesteld op grond van verordening (EG) nr. 443/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 8, lid 5, tweede alinea, ervan (hierna: „bestreden besluit”), nietig verklaren voor zover dit besluit in artikel 1, lid 1, juncto bijlage I, tabellen 1 en 2, kolommen D en I, respectievelijk de gemiddelde specifieke CO₂-emissies en de CO₂-besparingen die het gevolg zijn van eco-innovaties vastlegt, en
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan:

1. Eerste middel: schending van artikel 12, lid 1, tweede alinea, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011 ⁽²⁾ juncto artikel 1, lid 3, van uitvoeringsbesluit (EU) 2015/158 ⁽³⁾

Verweerster heeft artikel 12, lid 1, tweede alinea, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011 juncto artikel 1, lid 3, van uitvoeringsbesluit (EU) 2015/158 geschonden aangezien zij bij de ad-hoccontrole van de CO₂-besparing is afgeweken van de goedgekeurde testmethode door een onjuiste Willansfactor toe te passen.

2. Tweede middel: schending van artikel 12, lid 1, tweede alinea, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011 juncto artikel 1, lid 3, van uitvoeringsbesluit (EU) 2015/158 en artikel 6, lid 1, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011

Verweerster heeft artikel 12, lid 1, tweede alinea, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011 juncto artikel 1, lid 3, van uitvoeringsbesluit (EU) 2015/158 en artikel 6, lid 1, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011 geschonden door in het kader van de door haar bij de ad-hoccontrole toegepaste testmethode vooraf niet de nodige specifieke voorwaarden te hebben gesteld aan het gebruik van deze testmethode.

3. Derde middel: schending van artikel 12, lid 2, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011

Verweerster heeft artikel 12, lid 2, van uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011 geschonden door te gelasten dat geen rekening wordt gehouden met eco-innovaties voor het voorgaande jaar, 2017, terwijl op grond van deze bepaling alleen wordt toegestaan dat geen rekening wordt gehouden met emissies voor het volgende kalenderjaar.

4. Vierde middel: schending van het recht om te worden gehoord

Verweerster heeft inbreuk gemaakt op verzoeksters recht om te worden gehoord, zoals is vereist krachtens het algemene beginsel van eerbiediging van de rechten van de verdediging en artikel 41, lid 2, onder a), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

5. Vijfde middel: schending van de motiveringsplicht

Het bestreden besluit voldoet niet aan de motiveringsvereisten van artikel 296, lid 2, VWEU en artikel 41, lid 2, onder c), van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. In het bestreden besluit verwijst verweerster slechts in abstracte bewoordingen naar afwijkingen van de testmethode, maar gaat zij niet in op de vraag die wezenlijk is voor de beslechting van het geschil, namelijk of en in hoeverre de testmethode verlangt dat vooraf specifieke voorwaarden worden gesteld en of verweerster een dergelijke testmethode in uitvoeringsbesluit (EU) 2015/158 heeft goedgekeurd.

-
- (¹) Verordening (EG) nr. 443/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot vaststelling van emissienormen voor nieuwe personenauto's, in het kader van de communautaire geïntegreerde benadering om de CO₂-emissies van lichte voertuigen te beperken (PB 2009, L 140, blz. 1).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 725/2011 van de Commissie van 25 juli 2011 tot vaststelling van een procedure voor de goedkeuring en certificering van innoverende technologieën ter beperking van de CO₂-emissies van personenauto's uit hoofde van verordening (EG) nr. 443/2009 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2011, L 194, blz. 19).
- (³) Uitvoeringsbesluit (EU) 2015/158 van de Commissie van 30 januari 2015 betreffende de goedkeuring van twee hoogrendementsalternatoren van Robert Bosch GmbH als innoverende technologieën ter beperking van de CO₂-emissies van personenauto's uit hoofde van verordening (EG) nr. 443/2009 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2015, L 26, blz. 31).

Beroep ingesteld op 14 juni 2019 — Jalkh/Parlement

(Zaak T-360/19)

(2019/C 263/66)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Frankrijk) (vertegenwoordiger: F. Wagner, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 16 april 2019 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) wat betreft samenwerking met het Europees Openbaar Ministerie en de doeltreffendheid van de onderzoeken van OLAF [COM(2018)0338 — C8-0214/2018 — 2018/0170(COD)] nietig verklaren;
- het Europees Parlement verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, doordat de bestreden resolutie het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) in staat stelt om toegang te krijgen tot persoonlijke informatie, wat in strijd is met het recht op eerbiediging van het privé-leven en het recht op bescherming van persoonsgegevens.
2. Tweede middel: schending van de artikelen 8 en 9 van protocol (nr. 7) betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, doordat de bestreden resolutie OLAF in staat stelt om de parlementaire immuniteit van de leden van het Parlement te omzeilen.

3. Derde middel: schending van artikel 5 van het Reglement van het Europees Parlement, en van artikel 4 van het Statuut van de leden van het Europees Parlement. Verzoeker stelt dat de bestreden resolutie OLAF in staat stelt om de parlementaire immuniteit van de leden van het Parlement te omzeilen en om toegang te verkrijgen tot documenten die niet van het Europees Parlement uitgaan.
4. Vierde middel: schending van artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, doordat de bestreden resolutie de rechten van verdediging van de leden van het Parlement schendt.

Beroep ingesteld op 16 juni 2019 — CF/Parlement

(Zaak T-361/19)

(2019/C 263/67)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: CF (vertegenwoordiger: A. Daoût, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de bestreden besluiten nietig verklaren;
- gelasten dat de door de bestreden besluiten veroorzaakte financiële en immateriële schade wordt vergoed, of aan verzoekster provisioneel 50 000 EUR toekennen;
- het Europees Parlement verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep tot nietigverklaring van twee besluiten van de voorzitter van het Europees Parlement van 16 april 2019, waarbij verzoekster schuldig werd verklaard aan psychisch geweld tegen haar voormalige geaccrediteerde parlementaire medewerkster en waarbij haar de sanctie van een berisping werd opgelegd, voert verzoekster vier middelen aan:

1. Eerste middel: onjuiste opvatting van de wettelijke definitie van geweld zoals deze is opgenomen in artikel 12 bis van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie, aangezien de voorzitter van het Parlement geen rekening heeft gehouden met de bestanddelen van het begrip „psychisch geweld” zoals vastgelegd bij de wet en door de rechtspraak.
2. Tweede middel: gebrekkige motivering van het bestreden besluit. Verzoekster stelt dat de voorzitter van het Parlement zijn eerste besluit heeft gemotiveerd op grond van het onvolledige verslag van het raadgevend comité, en dat diens tweede besluit niet voldoet aan de criteria van artikel 166 van het Reglement van het Europees Parlement.

3. Derde middel: schending van het recht op behoorlijk bestuur en de rechten van de verdediging. Volgens verzoekster heeft de administratie de zorgplicht, het beginsel van de redelijke termijn, de regels inzake de vertrouwelijkheid van het onderzoek, de rechten van de verdediging, het vermoeden van onschuld en het recht op toegang tot het tuchtdossier geschonden.
4. Vierde middel: schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van de niet-terugwerkende kracht van dwingende voorschriften, aangezien de voorzitter van het Parlement en het raadgevend comité een dwingende regeling hebben toegepast op feiten die voorafgingen aan de vaststelling van die regeling.

Verzoekster vordert daarenboven vergoeding van haar financiële en immateriële schade. Zij betoogt dat de wijze waarop het onderzoek werd gevoerd haar reputatie heeft aangetast en dat zij daardoor niet heeft kunnen deelnemen aan de Europese verkiezingen.

Beroep ingesteld op 12 juni 2019 — Verenigd Koninkrijk/Commissie

(Zaak T-363/19)

(2019/C 263/68)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: S. Brandon, gemachtigde, P. Baker QC en T. Johnston, barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2019) 2526 van de Commissie van 2 april 2019 inzake steunmaatregel SA 44896 van het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot een vrijstelling inzake groepsfinanciering in het kader van de regels voor gecontroleerde buitenlandse vennootschappen (Controlled Foreign Company, CFC-regels) nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Eerste middel: een kennelijk onjuiste beoordeling doordat een onjuist referentiesysteem is gehanteerd
 - Verzoeker voert aan dat de Commissie onterecht van mening was dat de CFC-regels het geschikte kader voor de vergelijkbaarheidsbeoordeling vormen (overweging 107 van het bestreden besluit).
 - Het Verenigd Koninkrijk hanteert een grotendeels territoriaal bepaald systeem van vennootschapsbelasting: over het algemeen wordt slechts de in het Verenigd Koninkrijk gemaakte winst belast. Het relevante uitgangspunt is derhalve dat geen belasting verschuldigd is over winsten van buitenlandse dochterondernemingen. De CFC-wetgeving wijkt van dit uitgangspunt af en noemt een aantal uitzonderlijke omstandigheden waarin op grond van een CFC-maatregel belasting verschuldigd kan zijn. Het geschikte referentiesysteem is dus het vennootschapsrecht in zijn geheel. Verzoeker betoogt dat de Commissie ten onrechte een kunstmatig eng referentiekader heeft gehanteerd.

2. Tweede middel: de vrijstellingen in hoofdstuk 9 van de belastingwet (internationale en andere bepalingen) van 2010 zijn geen uitzonderingen
 - Het doel van de CFC-regels is om slechts belasting op grond van een CFC-maatregel te heffen wanneer er sprake is van constructies die een hoog risico op misbruik of kunstmatige ontwijing inhouden. Het Verenigd Koninkrijk maakt gebruik van een wetgevingstechniek waarbij i) wordt begonnen met een brede en omvattende definitie van CFC's, en ii) de overgrote meerderheid van de door CFC's gemaakte winsten wordt uitgesloten, om aldus te komen tot een beperkte categorie van winsten die een risico van misbruik of kunstmatige ontwijing met zich meebrengen. Middels de combinatie van de hoofdstukken 5 en 9 van de genoemde belastingwet kan worden bepaald welke constructies een hoog risico op misbruik of kunstmatige ontwijing vertonen.
 - Voorts wordt betoogd dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te stellen dat de aan de orde zijnde vrijstellingen van hoofdstuk 9 een uitzondering vormen, aangezien zij alleen heeft gekeken naar de wetgevingstechniek en niet naar de onderliggende doelstellingen van de maatregel.
 - Volgens verzoeker heeft de Commissie tevens onterecht besloten dat er geen relevant verschil was tussen Qualifying Loan Relationships (QLR's) en niet-QLR's. De regering van het Verenigd Koninkrijk is bij uitstek in staat om te bepalen bij welke regelingen er sprake is van een hoog risico op misbruik of kunstmatige ontwijing. De Commissie heeft volgens verzoeker:
 - a. rechtens onjuist geoordeeld door de regering van het Verenigd Koninkrijk geen passende beoordelingsmarge te hebben gelaten met betrekking tot dit aspect, en
 - b. de betreffende constructies kennelijk onjuist beoordeeld.
3. Derde middel: kennelijke beoordelingsfout met betrekking tot de selectiviteit
 - De Commissie is onterecht tot de conclusie gekomen dat het Verenigd Koninkrijk zich enkel kon baseren op de „significant people functions (SPF) test”, en niet op de combinatie van de hoofdstukken 5 en 9. Zij heeft ook ten onrechte niet geaccepteerd dat een op de SPF gebaseerde aanpak op zichzelf even complex was als een op kapitaalinvesteringen uit het Verenigd Koninkrijk gebaseerde aanpak.
 - Verzoeker voert ook aan dat de Commissie onterecht het argument van het Verenigd Koninkrijk heeft verworpen dat de aan de orde zijnde vrijstellingen van hoofdstuk 9 een geschikt, evenredig en administratief werkbaar antwoord vormen op het arrest van de Grote kamer in de zaak Cadbury Schweppes en Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544).
4. Vierde middel: er is geen invloed op de handel tussen lidstaten
 - Verzoeker betoogt ten slotte dat de Commissie onterecht heeft geconcludeerd dat de aan de orde zijnde vrijstellingen van hoofdstuk 9 voor welke onderneming dan ook een „voordeel” opleveren waardoor de handel tussen lidstaten ongunstig wordt beïnvloed. Volgens verzoeker is er veeleer sprake van een mechanisme waarbij in een beperkt aantal gevallen op grond van een CFC-maatregel belasting wordt geheven van in het Verenigd Koninkrijk gevestigde ondernemingen. In de relevante periode (2013) was er geen Unie-brede verplichting om de winsten van CFC's te belasten en de Commissie heeft niet aangetoond dat de aan de orde zijnde vrijstellingen van hoofdstuk 9 in vergelijking met in andere lidstaten geldende verplichtingen voordeel opleveren waardoor de handel tussen lidstaten ongunstig wordt beïnvloed.

Beroep ingesteld op 17 juni 2019 — Moretti/Parlement**(Zaak T-364/19)**

(2019/C 263/69)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Luigi Moretti (Nembro, Italië) (vertegenwoordiger: M. Paniz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de mededeling van het Directoraat-Generaal Financiën van het Europees Parlement, waarin besluit nr. 14/2018 van 12 juli 2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Bureau van het Voorzitterschap van de Tweede Kamer, Italië) en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Presidentiële Raad van de Senaat van de Republiek, Italië) is opgenomen, nietig verklaren en in ieder geval
- de nieuwe vaststelling en de herberekening van de door het Europees Parlement toegekende levenslange toelage nietig verklaren;
- diensengevolge vaststellen en verklaren dat verzoeker recht heeft op behoud van de betrokken levenslange toelage ten belope van de bedragen die hij heeft verkregen en hem toekomen op basis van de wettelijke regeling die voorafgaand aan besluit nr. 14/2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica van kracht was en het Europees Parlement veroordelen tot betaling, aan verzoeker, van alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de gederfde waarde ingevolge de geldontwaarding en de wettelijke rente vanaf de datum waarop de desbetreffende bedragen zijn ingehouden, alsmede
- het Europees Parlement ertoe veroordelen uitvoering te geven aan het te wijzen arrest, de levenslange toelage onmiddellijk en integraal in zijn oorspronkelijke omvang te herstellen en de schade te vergoeden voor zover de verzoekende partij daar recht op heeft.
- In ieder geval, het Europees Parlement verwijzen in alle kosten, waaronder het honorarium van verzoekers advocaat, te vermeerderen met de btw, rechten en belastingen en forfaitaire kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-345/19, Santini/Parlement.

Beroep ingesteld op 17 juni 2019 — Capraro/Parlement**(Zaak T-365/19)**

(2019/C 263/70)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Patrizia Capraro (Rome, Italië) (vertegenwoordiger: M. Paniz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de mededeling van het Directoraat-Generaal Financiën van het Europees Parlement, waarin besluit nr. 14/2018 van 12 juli 2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Bureau van het Voorzitterschap van de Tweede Kamer, Italië) en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Presidentiële Raad van de Senaat van de Republiek, Italië) is opgenomen, nietig verklaren en in ieder geval
- de nieuwe vaststelling en de herberekening van de door het Europees Parlement toegekende levenslange toelage nietig verklaren;
- dientengevolge vaststellen en verklaren dat verzoekster recht heeft op behoud van de betrokken levenslange toelage ten belope van de bedragen die zij heeft verkregen en haar toekomen op basis van de wettelijke regeling die voorafgaand aan besluit nr. 14/2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica van kracht was en het Europees Parlement veroordelen tot betaling, aan verzoekster, van alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de gederfde waarde ingevolge de geldontwaarding en de wettelijke rente vanaf de datum waarop de desbetreffende bedragen zijn ingehouden, alsmede
- het Europees Parlement ertoe veroordelen uitvoering te geven aan het te wijzen arrest, de levenslange toelage onmiddellijk en integraal in zijn oorspronkelijke omvang te herstellen en de schade te vergoeden voor zover de verzoekende partij daar recht op heeft.
- In ieder geval, het Europees Parlement verwijzen in alle kosten, waaronder het honorarium van verzoeksters advocaat, te vermeerderen met de btw, rechten en belastingen en forfaitaire kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-345/19, Santini/Parlement.

Beroep ingesteld op 18 juni 2019 — Sboarina/Parlement**(Zaak T-366/19)**

(2019/C 263/71)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Gabriele Sboarina (Verona, Italië) (vertegenwoordiger: M. Paniz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de mededeling van het Directoraat-Generaal Financiën van het Europees Parlement, waarin besluit nr. 14/2018 van 12 juli 2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Bureau van het Voorzitterschap van de Tweede Kamer, Italië) en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Presidentiële Raad van de Senaat van de Republiek, Italië) is opgenomen, nietig verklaren en in ieder geval
- de nieuwe vaststelling en de herberekening van de door het Europees Parlement toegekende levenslange toelage nietig verklaren;
- diensgevolge vaststellen en verklaren dat verzoeker recht heeft op behoud van de betrokken levenslange toelage ten belope van de bedragen die hij heeft verkregen en hem toekomen op basis van de wettelijke regeling die voorafgaand aan besluit nr. 14/2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica van kracht was en het Europees Parlement veroordelen tot betaling, aan verzoeker, van alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de gederfde waarde ingevolge de geldontwaarding en de wettelijke rente vanaf de datum waarop de desbetreffende bedragen zijn ingehouden, alsmede
- het Europees Parlement ertoe veroordelen uitvoering te geven aan het te wijzen arrest, de levenslange toelage onmiddellijk en integraal in zijn oorspronkelijke omvang te herstellen en de schade te vergoeden voor zover de verzoekende partij daar recht op heeft.
- In ieder geval, het Europees Parlement verwijzen in alle kosten, waaronder het honorarium van verzoekers advocaat, te vermeerderen met de btw, rechten en belastingen en forfaitaire kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-345/19, Santini/Parlement.

Beroep ingesteld op 19 juni 2019 — Spanje/Commissie**(Zaak T-370/19)**

(2019/C 263/72)

*Procestaal: Spaans***Partijen***Verzoekende partij:* Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: M. García-Valdecasas Dorrego, gemachtigde)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Conclusies**

— het besluit van de Europese Commissie van 18 maart 2019 nietig verklaren.

— verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit van de Commissie van 18 maart 2019 betreffende de deelname van de nationale regelgevende instantie van Kosovo aan het Orgaan van Europese regelgevende instanties voor elektronische communicatie ⁽¹⁾.

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1. Eerste middel: schending van artikel 35 van verordening (EU) nr. 2018/1971 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot oprichting van het Orgaan van Europese regelgevende instanties voor elektronische communicatie (Berec) en het Bureau voor ondersteuning van Berec (Berec-bureau), tot wijziging van verordening (EU) 2015/2120 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1211/2009 ⁽²⁾, aangezien dit artikel bepaalt dat alleen de raad van regulators, de werkgroepen en de raad van bestuur openstaan voor deelname van regelgevende instanties van derde landen.
2. Tweede middel: schending van artikel 35 van verordening (EU) 2018/1971, aangezien er geen overeenkomst bestaat over de deelname van de regelgevende instantie van Kosovo aan Berec.
3. Derde middel: schending van artikel 35 van verordening (EU) 2018/1971, aangezien de Europese Commissie is afgeweken van de procedure die is vastgesteld voor de deelname van regelgevende instanties van derde landen aan Berec. Dit heeft bovendien geleid tot de vaststelling van een rechtshandeling zonder enige rechtsgrondslag, waardoor juridische verplichtingen ten aanzien van derden zijn ontstaan, zonder dat daartoe aan de Commissie specifieke bevoegdheden zijn verleend.

⁽¹⁾ PB 2019, C 115, blz. 26.

⁽²⁾ PB 2018, L 321, blz. 1.

Beroep ingesteld op 18 juni 2019 — Itinerant Show Room/EUIPO — Forest (FAKE DUCK)**(Zaak T-371/19)**

(2019/C 263/73)

*Taal van het verzoekschrift: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italië) (vertegenwoordigers: A. Visentin, M. Cartella en B. Cartella, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Forest Srl (Milaan, Italië)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekster

Betrokken merk: Uniebeeldmerk FAKE DUCK — inschrijvingsaanvraag nr. 15 912 496

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 5 april 2019 in zaak R 1117/2018-1

Conclusies

- het beroep gegrond verklaren om de in het verzoekschrift uiteengezette redenen en dienovereenkomstig;
- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO gelasten Uniemark nr. 01 5912496 ook voor de klassen 18 en 25 te doen inschrijven;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
 - verzuim de concrete verkoopmodaliteiten van de waren te beoordelen.
-

Beroep ingesteld op 20 juni 2019 — Cellai/Parlement**(Zaak T-372/19)**

(2019/C 263/74)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Marco Cellai (Firenze, Italië) (vertegenwoordiger: Marco Cellai, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de mededeling van het Directoraat-Generaal Financiën van het Europees Parlement, waarin besluit nr. 14/2018 van 12 juli 2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Bureau van het Voorzitterschap van de Tweede Kamer, Italië) en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Presidentiële Raad van de Senaat van de Republiek, Italië) is opgenomen, nietig verklaren en in ieder geval
- de nieuwe vaststelling en de herberekening van de door het Europees Parlement toegekende levenslange toelage nietig verklaren;
- dientengevolge vaststellen en verklaren dat verzoeker recht heeft op behoud van de betrokken levenslange toelage ten belope van de bedragen die hij heeft verkregen en hem toekomen op basis van de wettelijke regeling die voorafgaand aan besluit nr. 14/2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica van kracht was en het Europees Parlement veroordelen tot betaling, aan verzoeker, van alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de gederfde waarde ingevolge de geldontwaarding en de wettelijke rente vanaf de datum waarop de desbetreffende bedragen zijn ingehouden, alsmede
- het Europees Parlement ertoe veroordelen uitvoering te geven aan het te wijzen arrest, de levenslange toelage onmiddellijk en integraal in zijn oorspronkelijke omvang te herstellen en de schade te vergoeden voor zover de verzoekende partij daar recht op heeft.
- In ieder geval, het Europees Parlement verwijzen in alle kosten, waaronder het honorarium van verzoekers advocaat, te vermeerderen met de btw, rechten en belastingen en forfaitaire kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in de zaak T-345/19, Santini/Parlament.

Beroep ingesteld op 20 juni 2019 — Gatti/Parlement**(Zaak T-373/19)**

(2019/C 263/75)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Natalino Gatti (Nonantola, Italië) (vertegenwoordiger: M. Paniz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de mededeling van het Directoraat-Generaal Financiën van het Europees Parlement, waarin besluit nr. 14/2018 van 12 juli 2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Bureau van het Voorzitterschap van de Tweede Kamer, Italië) en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Presidentiële Raad van de Senaat van de Republiek, Italië) is opgenomen, nietig verklaren en in ieder geval
- de nieuwe vaststelling en de herberekening van de door het Europees Parlement toegekende levenslange toelage nietig verklaren;
- diensgevolge vaststellen en verklaren dat verzoeker recht heeft op behoud van de betrokken levenslange toelage ten belope van de bedragen die hij heeft verkregen en hem toekomen op basis van de wettelijke regeling die voorafgaand aan besluit nr. 14/2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica van kracht was en het Europees Parlement veroordelen tot betaling, aan verzoeker, van alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de gederfde waarde ingevolge de geldontwaarding en de wettelijke rente vanaf de datum waarop de desbetreffende bedragen zijn ingehouden, alsmede
- het Europees Parlement ertoe veroordelen uitvoering te geven aan het te wijzen arrest, de levenslange toelage onmiddellijk en integraal in zijn oorspronkelijke omvang te herstellen en de schade te vergoeden voor zover de verzoekende partij daar recht op heeft.
- In ieder geval, het Europees Parlement verwijzen in alle kosten, waaronder het honorarium van verzoekers advocaat, te vermeerderen met de btw, rechten en belastingen en forfaitaire kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die welke zijn aangevoerd in zaak T-345/19, Santini/Parlement.

Beroep ingesteld op 20 juni 2019 — Wuhrer/Parlement**(Zaak T-374/19)**

(2019/C 263/76)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partij: Lina Wuhrer (Brescia, Italië) (vertegenwoordiger: M. Paniz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- de mededeling van het Directoraat-Generaal Financiën van het Europees Parlement, waarin besluit nr. 14/2018 van 12 juli 2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Bureau van het Voorzitterschap van de Tweede Kamer, Italië) en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica (Presidentiële Raad van de Senaat van de Republiek, Italië) is opgenomen, nietig verklaren en in ieder geval
- de nieuwe vaststelling en de herberekening van de door het Europees Parlement toegekende levenslange toelage nietig verklaren;
- dientengevolge vaststellen en verklaren dat verzoeker recht heeft op behoud van de betrokken levenslange toelage ten belope van de bedragen die hij heeft verkregen en hem toekomen op basis van de wettelijke regeling die voorafgaand aan besluit nr. 14/2018 van het Ufficio di Presidenza della Camera en/of besluit nr. 6/2018 van de Consiglio di Presidenza del Senato della Repubblica van kracht was en het Europees Parlement veroordelen tot betaling, aan verzoeker, van alle ten onrechte ingehouden bedragen, te vermeerderen met de gederfde waarde ingevolge de geldontwaarding en de wettelijke rente vanaf de datum waarop de desbetreffende bedragen zijn ingehouden, alsmede
- het Europees Parlement ertoe veroordelen uitvoering te geven aan het te wijzen arrest, de levenslange toelage onmiddellijk en integraal in zijn oorspronkelijke omvang te herstellen en de schade te vergoeden voor zover de verzoekende partij daar recht op heeft.
- In ieder geval, het Europees Parlement verwijzen in alle kosten, waaronder het honorarium van verzoekers advocaat, te vermeerderen met de btw, rechten en belastingen en forfaitaire kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in de zaak T-345/19, Santini/Parlement.

Beroep ingesteld op 24 juni 2019 — El Corte Inglés/EUIPO — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)**(Zaak T-376/19)**

(2019/C 263/77)

*Taal van het verzoekschrift: Spaans***Partijen***Verzoekende partij:* El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: J. L. Rivas Zurdo, advocaat)*Verwerende partij:* Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep:* Big Bang, trgovina in storitve, d.o.o. (Ljubljana, Slovenië)**Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO***Houder van het betrokken merk:* verzoekster*Betrokken merk:* aanvraag voor Uniebeeldmerk LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY — inschrijvingsaanvraag nr. 15 879 323*Procedure voor het EUIPO:* oppositieprocedure*Bestreden beslissing:* beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 5 april 2019 in zaak R 1684/2018-5**Conclusies**

- toewijzing van het onderhavige beroep en vernietiging van de bestreden beslissing houdende verwerping van het beroep van verzoekster en bevestiging van de beslissing van de oppositieafdeling (oppositieprocedure B 2 840 414), waarbij de Uniemerkaanvraag nr. 15 879 323 alleen wordt geweigerd voor de waren en diensten van de klassen waarvoor oppositie is ingesteld (7, 9, 11, 16, 35 en 42), met uitzondering van de volgende waren van klasse 7, waarvoor de inschrijving eveneens is toegestaan: „koppelingen en transmissieonderdelen (met uitzondering van deze voor landvoertuigen); landbouwwerktuigen die niet met de hand worden bediend; broedmachines voor eieren; automatische verkoopautomaten”; en
- verwijzing van de tegenpartij(en) in de kosten van de procedure.

Aangevoerd middel

Schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) nr. 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)

ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL